

BİNBİR ROMAN

Cilt: 3 - Sayı: 64 - 25 Kuruş

3 - Ağustos - Çarşamba - 1949

AŞKIN
ZAFERİ

TUH! AYIP SANA..
MİHRACENİN ODALIGINI
KAÇIRDIĞINI BİLMİYOR
MUSUN?

BİLİYORUM
AMA POL
OKADINI SEV
MİYOR Kİ..

SAYIKLA SEN!
DEMİK KIZI LÂF
OLSUN DİYE KÂ.
GİRDİ. RAÇAYI DA
SPDR OLSUN DİYE
YARALADI?

FAKAT
BABA!..
POL BA.
NA DE-
Dİ Kİ..

LÂF! BİR DAHA
ONUNLA KONUŞ.
MIYACAKSIN
ANLADIN
MI?

BABA!..

ERTESİ SABAH
MAĞARADA..

KALKINIZ KONTES.. GÜNEŞ
DOĞALI EPEY OLDU. BİZ DE
YOLA ÇIKACAĞIZ..

YOLA MI?
NEREYE GİDİ-
YORUZ?

KİANG-PUR'A.. ORADAN
ATLA KALKUTAYA.. SONRA
TAYYAREYLE
LONDRAYA..

NE LONDRASINDAN BAHSE.
DIYORSUN AZİZİM? BURASININ
HOŞUMA GİTTİĞİNİ SÖYLEME
MIŞ MIYDIM?

RİÇA EDERİM
ŞAKAYI BIRAKINIZ
BENİM KARARIM CİD-
Dİ..

KARARI.
NİZ CİDDİ
Mİ? BENİ YAKALNABİLİR.
SENİZ AŞKUSUN
ÖYLEYSE..

KONTES! GİLDİRDİNİZ Mİ
NEREYE?

SAYFAYI
GEVİRİNİZ

KIZIM! IN ORADAN
AŞAĞI.. TEHLİKELİ DÜ-
RUMDASIN

ORMANLA-
RIN PERİSİ OLA-
CAĞIM. MEYVA
İLE BAL YİYE-
CEĞİM. AH BURADA
HERŞEY NE KADAR
TATLI.. ALLAHA
İSMARLADIK

GENÇ KADIN ÇİĞLİK ATA-
ATA BİR KAYADAN DİĞE-
RİNE ATLARKEN AYAGI
KAYDI, ÇİĞLİK ATARAK
DÜŞTÜ.

YARALAN
DİN Mİ?

AH!

KALÇAM ÇIKTI
GALİBA.. POL YAR-
DIM ET TE KAL-
KAYIM..

HAY AKSİ
SEYDAN!..
HAREKET EDE-
MİYECEĞİZ.

11/2

POL SIBILLA'YI BİR MAĞARAYA GÖTÜRDÜ. SONRA
İLÂÇ BULMAK İÇİN İNDİRİ AŞİLERİNİN YANINA,
DAGA ÇIKTI. AŞİLERİ HEYECEN İÇİNDE BULDU.

KAHROLSUN
MİHRACE

GEBERSİN!

CANA CAN!
KANA KANLA
KARŞILIK VE-
MELİYİZ.

HERRES POL'E YOL VERDİ.

KİM OLACAK? MİH-
RACENİN ADAM-
LARI.. KADININ
KALBİNE BİR
HANGER SAPLA-
MIŞLAR. SONRA
ATIN SIRTINA BAĞ-
LAYIP BURAYA
YOLLAMIS-
LAR

TUHF ŞEY..
SAKINTA.. KİM
ÖLDÜRMÜŞ BU
KADINI?

PEKİ BEN SİZE
NE YAPABİLİRİM Kİ?
ELİMDEN NE GELİR?

ÇOK ŞEY! NİYETİMİZ KUPTALA'YA
TAARRUZ EDİP BAŞTAKİ HAINI ALAŞAĞI
ETMEK.. AMA ELİMİZDE SİLAHIMIZ YOK
ANLIYORSUN YA?

MİHRACENİN TERSANESİNE
MI HÜCUM EDECEKSİNİZ?
MÜKEMMEL BİR FİKR..
FAKAT BEN İNGİLİZİM.. SİZİN
İLE İŞBİRLİĞİ
EDEMEM.

YOO! ÖYLE YAĞMA
YOK.. CARIYEVİ KAĞI-
RIRKEN BU AĞIZI
KULLANMIYORDUN..
BİZ SANA YARDIM
ETTİK.. ŞİMDİ SIRA
SENDE

64/2

ARKASI VAR

Can Sıkıcı Bir Hikâye

Nakleden: C. C. Cem

Esneye esneye gene kemikleri kırılacak hale gelen kompartiman yolcularının gözlerini, bir türlü uyku tutmuyordu. Ekspreste geçen sekiz saatlik yolculuk, önce bir sinir yorgunluğu meydana getirmiş, sonra büsbütün can sıkıcı bir hava hâkim olmuştu. Kompartimanda, karşısında uyuklayıp duran kocasını seyreden genç ve güzel bir kadın bulunuşu, öteki üç erkek yolcuyu da arada bir cnalık göstermeğe, hattâ nükte yapmağa zorluyordu.

Yolculardan biri anlatmaya koyuldu:

— Can sıkılma sahasında rekoru, bir defa Sardunya adasında kırmıştım. O zamanlar, adadaki kasabaların belediye reisleriyle görüşülecek işlerim vardı. Bir salı sabahı Maciner'den trene bindim. Nuora'ya doğru yola koyulduk. Hareketten önce istasyon şefine, dönüş treninin ne zaman olduğunu sormuştum.

Adam: «La sera verso le sette!» diye cevap verince adada trenlerin dakikalara pek kıymet vermediklerini anladım. Çünkü istasyon şefinin söylediği söz: Yediye doğru! mânâsına geliyordu. Uzatmıyalım, Nuora'ya vradık. İşimizi hallettik. Tren saatine kadar, vaktimi bir anda geçireyim, dedim. Bir iki saat sinek saydıktan sonra can sıkıntısından ölecek hale geldim. Üstüme de adamakıllı bir rehavet çökmesin mi? Hancıyı çağırıp bir oda istedim. Bir saat kadar uyuyacağımı söyledim. Hazırlanan odadaki karyolaya uzanmıştım ki, sızıp kalmışım. Hancı beni uynadırmağa geldiği zaman öyle bir sepetledim, ki sormayın. Ne acelesi vardı? Uykumu bozmanın sıra sııydı? Yarın sabahki trenle giderdim vesselâm!.

Ve bu düşünce ile, sabahın erken saatlerine kadar horul horul uyumuşum. Sabahleyin dinç ve tuvana kalkıp da yıkanınca ilk işim hanın yemek salonuna inmek oldu. Hancıya, o sabah trenin kaçta hareket edeceğini sordum. Artık bu mendebur

yerden, an önce çekip gitmeketn gayri bir düşüncem yoktu. Fakat hancı benim sorduğum suale ne cevap verse beğenirsiniz?.

«Sabato verse le sette!» demez mi?.

Amanın.. Cumratesiye, saat yediye doğru diyor!. O gün de günlerden çarşamba... Ölür müsün, öldürür müsün?. Cumartesiye edinceye kadar geçtiğimi bir ben bilirim, bir de Ulu Tanrı...

Bu esnada söze karışan güzel bayan:

— Ben de bilirim bayım!. dedi. Emin olun ki dünyanın en can sıkıcı hikâyesi benim başımdan geçti. Anlatsam uyumağa başlarsınız...

Yolcu baylardan biri:

— Harikulâde!. dedi. Hemen anlatın da uyuyalım bari!.

Kadın, hikâyesini anlatmağa koyuldu:

— O sıralarda leyli kız mektebini henüz bitirmiştim. Mektepten, dosdoğru meşhur İsviçre istirahat şehirlerinde birine hareket ettim. Orada annemle buluşacaktım. Sözleştiğimiz otele vardığım zaman, annemin yerine, bir mektup buldum. Annem, bu mektubunda, işi çıktığı için henüz gelemediğini, iki gün sonra geleceğini yazıyordu. Ömrümde ilk defa yalnız başıma, tamamen hür ve serbes kalıyordum. Gençlik tabii. Şöyle kendimce bir salon kadını rolü oynayayım, dedim. Akşam, gayet mükemmel bir tuvalet yaptım. Ne kadar mücevherim varsa hepsini takındım. Süslendim, püslendim. Otelin yemek salonuna indim. Fakat oturduğum masanın etrafında, iç açacak kimse yoktu. Bir sürü karı koca, ak bıyıklı birkaç İngiliz. Okadar! Can sıkıntısından ölecek hale gelmişim. Yemeğimi yedim. Sonra tekrar odama döndüm. Bana verilen oda, otelin arka tarafındaki dağa karşıydı. Binanın bütün arka cephesi boyunca uzanan balkona açılan bir camlı kapım da vardı. Bir ara, bu kapıyı kapatayım

... Birdenbire balkon kapısında bir erkek karaltısı belirmişti.

dedim ama, hava okadar güzel ve mehtap öyle harikulâdeydi, ki balkon kapısını ve perdeleri açık bırakarak yatmadan edemedim. Koskoca otel müsteri doluydu. Herkesin işi gücü yok da kalkıp benim odaya mı girecek?. Hem sonra kim girecek?. Ak bıyıklı İngilizler mi?. Ve perdeler ardına kadar açık, balkon kapısı hakeza, soyunup yatağıma uzanmamla uyuyakalmam bir oldu.

Birdenbire ve korku içinde uyanmışım. Gece yarısını geçiyor olmalıydı. Beni uyandıran gürültüyü hâlâ kulaklarımda duyuyor gibiydim. Neydi bu?. Yatağımda dirseklerime dayanıp doğrularak gürültüyü dinleyeyim, dedim. Fakat lüzumu bile yokmuş. Birdenbire balkon kapısında bir erkek karaltısı belirmişti. Odanın içerisini dinlermiş gibi hareketsiz duruyordu. Okadar korkmuşum, ki bağırarak, imdat istemek bile aklıma gelmiyordu. Bütün vücudum buz kesilmiş, soğuk soğuk terlemeğe başlamıştım.

Kimdi bu?. O beyaz bıyıklı İngilizlerden biri mi?. Yoksa basbayağı bir otel hırsızı mı? Belki de katildir. Masanın üstünde de bütün mücevherlerim duruyordu. Herif beni soyduktan sonra öldürürse!. Tüylerim diken diken olmuştu. Gözlerimi, mıknaşlanmış gibi ona dikmişim... Birdenbire karaltının içeri girdiğini görmüyeyim mi?. Karaltı, sessiz sadasız benden tarafa geldi. Artık nefes almağa bile cesaretim kalmamıştı.

Karyolamla balkon kapısı arasında büyük bir koltuk vardı. Adamın, elleriyle bir koltuğu yokladığını gördüm. Onu da geçerse artık yatağıma bir adım mesafeye kadar yanaşmış olacaktı. İşim bitikti...

Fakat hayır! İş, zannettiğim gibi olmadı. Katil, koltuğun orada bir müddet duraladı. Sonra birdenbire koltuğa çöktü. Karanlıkta yüzünü göremiyordum ama, kanlı gözlerini bana diktğini ve hiçbir hareketimi kaçırmadığını seziyordum. Okuduğum korkunç hikâyeler aklıma geldi. Acaba beni öldürmeden evvel, ipnotize etmek mi istiyordu? Yılanlar da kurbanlarını, öldürmeden önce kuvvetli gözleriyle bakıp uyutmazlar mıymış?.

Taş kesilmiş gibi kalakalmıştım. En ufak bir ses çıkaramıyor, ufak bir harekette bulunamıyor, göz-

lerimi açmış, koltuk karaltısına dikmiş, hareketsiz, durup duruyordum. Müthiş azap dakikaları yaşadım. Ne korkunç ve sadık bir hayduda raslamıştım. Benim korkumdan duyduğu lezzeti hisseder gibiydim.

Fakat birdenbire durakladım. Neydi bu gürültü? Şöyle mırıltı, hırıltı gibi bir ses çalınmıştı kulağıma... Bir daha safi dikkat kesilip dinledim. Aman Yarabbi, odama giren haydut horluyordu!. Muhakkak! Nasıl işti bu?. Yavaş yavaş korkum geçmeğe başlamıştı. İçime müthiş bir cesaret geldi. Hani, kediyi bir yere sıkıştırdıkları zaman insana lile saldırmaktan çekinmezmiş. Onun gibi ümitsiz bir cesarete kapıldım.

Yataktan aşağı atlamamla elektriği yakmam bir oldu.

Saçı başı darmadağınık, sırtında zarif bir smoking bulunan bir adam, koltuğa uzanmış, derin bir uykuya dalmamış mı?. Işık kendisini rahatsız etmiş olacaktı, ki gözlerini açmasıyla beni görmesi ve dehşet içinde ayağa fırlaması bir oldu. O zaman aklım başına geldi. Sıcaktan bunalmış, çırpılıplak soyunup, incecik geceliğimi giymiştim ve sırtımda o tül gecelikten başka bir şey yoktu. Halimi hatırlayınca kendimi karyolaya, yorganın altına nasıl attığımı ben bilirim. Fakat smokingli adam, saçlarını şöyle biraz düzelttikten sonra eğilip hürmetle selâm verdi ve:

— Bin kere affınızı dilerim!. dedi. Biraz fazla içmiş olmalıyım!. Odamı bulamadım. Epey arandım. Nihayet bu balkon kapısını açık görünce «Bu oda boş galiba!» diye düşündüm. İçeriye girdim. Sonra boş kanapeyi el yordamıyla buldum. Ne kadar yorulmuşum, ki çökmemle uyuyakalmam bir oldu. Çok rica ederim beni affediniz küçük hanım!.

Adam, bu sözleri söyledikten sonra tekrar balkon kapısından çıkıp gitmez mi?

Ve güzel bayan sözlerini şöylece bitirdi:

— Şimdi söyleyin Allah aşkına!. Dünyada bundan daha can sıkıcı bir hikâye duydunuz mu?

Yolculardan biri, mânalı mânalı gülümsedi:

— Ya, peki o can sıkıcı herif ne oldu?

Güzel bayan, karşısında açık ağızla uyuyan adamı göstererek:

— Hiç! Sonradan kocam oldu!. dedi.

Şöyle dirseklerime dayanıp doğrulayım dedim..

Bili'nin gözleri hayretten büyü-müştü. Oracıkta, karşısında, yerden bitmiş gibi, dün akşam-ki genç adam duruyordu - ona muhafızlık etmek isteyen ve kim olduğunu öğrenince şaşırın, o ukalâ genç. Kızın gözlerindeki hayretin yerini ansızın bir öfke aldı. Aheste, fakat kızgın bir sesle,

— "Bizim aramızdaki bu ufak münakaşaya ne hakla karışıyor-sunuz?" diye sordu. "Size ve-kâlet veren oldu mu, Bay Muhafız? Ben kendi kendimi koruyabilirim. Hay sersem hay, beni buralarda müdafaasız geçecek kadar aptal mı sandınız?" Bili böyle diyerek kalçasındaki cepten küçük, parlak fakat tam manâsiyle sahici bir revolver çıkardı.

Körn Tod kıpkırmızı kesilerek geri çekildi. Kızın bu kadar öfke göstermesi onu şaşırtmış, taktığı "Bay Muhafız" ismi de mahcup etmişti. Tam o sırada da Star Viley vahşî bir hayvan gibi hırıldıyarak çalılarının arasından atıldı.

Genç kız biraz yana çekildi, sonra büyülenmiş gibi dövüşü seyretmeğe başladı. Limasito'da birkaç kavga dövüş görmüştü, ama onlar ölçsüz, hesapsız, rasgele kavgalar-dı. Bu birbirine uygun iki genç, çe-vik vücudun hesaplı, usule riayet ederek çarpışmaları onun hiç gör-medığı bir şeydi.

Viley hasmından daha ağırdı, ama tembellik ve içki onu yumu-şatmıştı. Tod'un adaleleri ise taş gibi sertti. Sonra Viley'in öfkele-nince kendisini ne kadar unuttuğu-nu da bildiği için eline ergeç bir fırsat vereceğini tahmin ediyordu. Onun için karşındakini oyalama-ğa başladı. Beklediği fırsat nihayet geldi. Ona yandan saldıran Viley hırsından, yüzünü taarruza açık bıraktığını unuttu ve Tod onun tam çenesine bir tek yumruk indirdi. Viley hendeğe yuvarlandı. Ve ora-cıkta kıvrılarak baygın uzandı kaldı.

Derin derin, sık sık soluyan Tod kıza döndü ve, "Affedersiniz, mak-sadım işinize burnumu sokmak de-ğil, ama bir kere de başlayınca bi-tirmeden yapamadım," dedi.

Ama kız onun bu sözlerini işit-memiş gibiydi. Gözleri pırıl pırıl yanyordu ve yanaklarında iki renk noktası belirmişti. Genç ada-ma elini uzatarak, "Harikulâde, tertemiz bir nakavt!" dedi. "Bunu babamın görebilmesini isterdim. Siz öyle yabana atılacak dövüşçülerden değilsiniz, Bay —?"

Onun çenesine bir yumruk indirince adam hendeğe yuvarlandı ve oracıkta kıvrılarak baygın, uzandı kaldı.

Aşk ve Macera Romanı: 4

Körn Tod acı acı, "Muhafız," diye onun cümlesini bitirdi. "Sizi burada onunla başbaşa bırakayım mı, yoksa tekrar ayılıncaya kadar bekleyip de hesabını göreyim mi?"

Kız şen bir kahkaha attı. "Ha-cet yok," dedi. "Tekrar dirildiği zaman evine gidip de rahat yatağı-na yatmaktan başka bir şey iste-miyeceği belli. Ama şimdiki halde uzun bir uykuya yatmış gibi görü-nüyor."

Körn Tod düşünceli düşüneli, "Ama onu bu halde burada bırakıp gidemeyiz," diye fikir yürüttü. "Geçen sefer bir arabası vardı. İç-i-ne yatırdım. Atlar kendiliklerinden onu eve götürdüler. Lâkin bir oto-mobilden aynı şey beklenemez."

Bili merakla ona baktı. "Ama siz daha yeni geldiniz. Sonra Sen-yor Viley buralarda otomobilden başka şeye binmiyor."

Tod kısaca, "Biz önceden tanı-sırız," dedi. "Arabası yolun kena-rında. Kendisini içeri koyayım. Di-rildiği zaman elbet evinin yolunu bulur."

Kız hafifçe güldü ve Körn'ün baygın adamı kaldırarak otomobile bindirip seyretti. Viley biraz kı-mıldandı, homurdanır gibi bir ses çıkardı, sonra boş bir çuval gibi yığıldı kaldı.

Bili sabık "Mağara Adamını" is-tihfafla şöyle bir süzdü, sonra, "İyi-dir," dedi ve Körn Tod'a döndü "Dövüşmeniz hoşuma gitti, yaban-cı. Maamafih bütün şehrin size Bay Muhafız demesini istemiyor-sanız bana isminizi söylemeniz daha iyi olur."

Körn Tod kızın arzusunu yeri-ne getirdi ve kırk yıllık iki arkadaş gibi beraberce yürümeğe başladılar. Körn göz ucuyla Bili'ye bakıyordu. Kafası adamakıllı karışmıştı. İki er-kek arasındaki dövüşü korkma-dan, sinirlenmeden seyreden, bilâ-kis bu dövüşten gayri şahsi, taraf-sız bir zevk alan kıza ömründe ilk

defa olarak raslıyordu. Zihninin allak bullak olmasına rağmen kızın yakınlığından derin bir haz, adetâ saadet duyuyor ve içine, bütün da-marlarına sıcak, baygın bir şeylerin yayıldığını hissediyordu. Bir müd-det ses çıkarmadan gittiler. Sonra mühendis,

— "İşinize burnumu soktum diye bana hâlâ kızgın mısınız, Mis Bili?" diye sordu.

Genç kız gülümsedi. "Bilâkis sizden özür dilerim. İşime karıştı-tınız diye değil beni fena bir vazi-yette gördünüz diye sinirlenmiştim. Dün akşam size bu şehirde bana kimse ilişemez diye böbürlendikten sonra bugün tam o vaziyette yaka-lanmak ağırıma gitti. Hani ortaçağ hikâyelerinde müdafaasız kadınlar canavarlarla karşılaşır ve da tam yem olacakları sırada cesur şövalye gelir onları kurtarır, onun gibi bir şey."

Şimdi gülmek sırası Körn'e gelmişti. "Maamafih bu seferki şö-valye bir işe yaramadı," dedi. "Zi-ra siz kendinizi müdafaasız etmesini çok iyi biliyorsunuz."

Kız kısaca, "Evet bilirim," dedi. "Bunu bana babam öğretti. Mavi Zar dürüst bir kumarhanedir, bu-nunla beraber arasında masalarda bir beşinci as meydana çıkar. O za-man ne yapacağını bilmek ve der-hel harekete geçmek lâzımdır. Onun gibi Limasito da iyi, temiz bir şe-hirdir. Ama arasıra tek tük Senyor Viley gibi adamlara raslanır. Baba-mın dediği gibi, gözünde beşinci as okunan adamlar. İnsanın böyle-leri karşısında ne yapılacağını bil-mesi lâzımdır."

Körn, "Müsaade ederseniz bu akşam Mavi Zara gelmek istiyorum," dedi.

— "Müsaade ne demek, tabii geleceksiniz. Bizde her türlü kumar oynanır. Rulet bile var - ama ruleti daha ziyade kadınlar sever."

Körn, "Ya siz - siz de oynar mısınız?" diye sormaktan kendini ala-

madı.

Bili minik burnunu kırıştırı-rak, Babam masaların yanına bile yaklaştırmıyor," diye cevap verdi. Bu işin kazancında değil, heyecanındayım. Oyun, mücadele olsun da ne olursa olsun seyretmeğe bayılırım. Ama babam kadınların kumar masası başına yakışmadığını söyler. Babamdan herhalde hoşlanacak-sınız, Mr. Tod. Rio nehrinin bu ta-rafında onun kadar dürüst ve bü-yük kalpli beyaz adama az rastla-nır."

Genç mühendis samimiyetle, "Bundan eminim," dedi. İçinden de, "Senin gibi bir kız yetiştirebi-len baba herhalde müstesna bir adamdır," diye ilâve etti.

Mavi Zarın önüne gelmişlerdi. Genç kız elini uzattı ve Körn bu minik, sıcak eli avucunda icabetti-ğinden biraz daha fazla sıktı.

— "Bu akşam geliyorum," dedi.

Kız, "Görüşürüz öyleyse," diye cevap verdi ve son bir defa gülüm-siyerek içeri girdi.

Körn bir müddet orada durarak onun arkasından baktı, sonra ya-vaş yavaş başını salladı.

III

El Negro'tun Gelişi

Körn Tod o gece Mavi Zar'a girdiği zaman oyun başlamış bulu-nuyordu. Masalar kalabalıktı ve gaz lâmbalarının altında sigarala-rın dumanı mavimsi bir bulut ha-linde dalgalanıyordu. Bir uctaki bar tezgâhının başı da hıncahınç doluydu. Hiç ses çıkarmadan yü-rüyen, yüzleri bir maske kadar ifa-desiz Çinli uşaklar masadan masa-ya kayıyordu.

Duvarlar da binanın dışı gibi parlak, göz alıcı bir maviye boyan-mıştı. Zemin temiz fakat çıplak, masalar sağlam, elverişli fakat sa-de ve kabaydı. Limasito'lular süsten gösterişten hoşlanmıyan basit, sa-de insanlardı ve centilmen Ceof bunu iyi bilirdi.

Genç mühendis merakla etrafını seyrederken ansızın omuzuna bir el dokundu. Körn döndü ve baştan aşağı kar gibi beyazlar giyinmiş uzun boylu, narin bir adam gördü. Adamın ince, asil bir yüzü, yüksek köprü, uzunca, ince bir burnu, kır bir bıyığı, keskin, pırıltılı göz-leri ve gür, dalgalı, kırılmış saç-ları vardı. Yaşını tahmin etmek güçtü - kırk beş de olabilirdi, alt-mış da.

— "Merhaba," diyerek mühen-disin elini hararetle sıktı. "Hoş gel-diniz. Ben de sizi bekliyordum."

Genç adam gülümsiyerek, "De-mek Centilmen Ceof sizsiniz?" de-di. "Kızınızla dün tanıştım."

— "Evet, anlattı. Genç Jose'ye yaptığınız iyilikten ötürü size ben de teşekkür etmek isterim. Kızım zavallı çocuğu pek sever. Hemen oyuna başlayacak mısınız, Mr. Tod?"

— "Hayır, şöyle bir etrafı sey-retmeğe gelmişim."

— "Öyleyse isterseniz bahçeye çıkalım da oturalım, olmaz mı?"

— "Hayhay."

Bahçeye çıkarak şırıltılı bir ha-vuzun başına oturdular. Bir Çinli onlara içki getirdi. O gidince Cen-tilmen Ceof dirseklerini masanın üzerine dayadı ve mühendise doğru eğildi.

— "Mr. Tod," dedi. "Böyle şehirlerde gezmişseniz bilirsiniz - buralarda her türlü adam bulunur. Limasito'da biz yeni gelen adam-ların mazi veya istikballeriyle alâ-kadar olmayız. Ancak hali hazır-daki hareketleri bizi ilgilendirir. Bu hareketler dürüst olduğu müd-detçe onu rahat bırakırız. Ama iş-lerinde bir çarpıklık sezdik mi ha-

(Arkası 14 cü sahifede)

Ufak tefek adamın kederli olduğu belliydi. Bütün dikkatini arkadaşına vermeğe çalışarak ve sanki özür diliyormuş gibi «Evet,» diyordu ama aklının başka bir şeyle meşgul olduğu aşıkardı.

Nihayet ağlamaklı bir sesle patladı:

«Evet, Mr. Tanner, bana söyledikleriniz hakikaten çok enteresan, son derece enteresan. Fakat tamamiyle unuttuğum bir şey var, ki o bundan daha ehemmiyetliydi. Şimdi imkânı yok hatırlıyamıyorum.

«Profesör Tanner'in akrabası olmadığınızı emin misiniz, Mr. Tanner? Newheaven'li Profesör Julian Tanner. Büyük bir mütehassıstır. Değilsiniz demek. Çok yazık. Acaba... Acaba unuttuğum şey neydi? Karımın hakkı vramış. Londra'ya onsuz gelmemeliymişim.»

Çekingen bir tavırla gülümsedi, fakat karşısındaki uzun boylu ve yakışıklı Amerikalı'nın pek de gülecek hali kalmamıştı. Canı, hiç durmamacasına, saatlerce küfür etmek istiyordu. Aradığı adamı bulmuştu, fakat hafızası bu kadar dağınık ve sözleri bu kadar irtibatlı bir insanla hayatında ilk defa karşılaşılıyordu.

Maksadını yeni baştan izah etmeğe çalıştı.

Ciddi bir tavırla: «Biraz evvel de söylediğim gibi Bay Profesör, dedi. Bu parayı vasiyetnamede adı yazılı varise teslim etmek için Atlantığı aşarak buraya geldim. Fakat bu işi serbest çalışır iki kişinin huzurunda yapmam icap ediyor. Parayı yanımda taşımaktan da çok korkuyorum.»

Alnında biriken terleri kuruladı. Profesör Henry Tweedle'yi kâfi derecede tanıdığını zannediyordu. Oteldeki garsonlardan biri profesörün çok zengin bir adam olduğunu söylemiş ve Jake'de onun işi tıklım tıklım dolu cüzdanını bizzat görmüştü. Üstelik de saf ve akıllı karmakarışık zavallının biriydi. Jake bu ele nadir geçer fırsatı kaçırmamak hususunda kendisi ile hemfikir. Onunla tanışmaları da gayet kolay olmuştu.

Tanner, Jake'yi göstererek devam etti: «Bu Bay benim şahitlerimden biri olmayı kabul etti. Vasiyetname aynı zamanda şahitlerin servet sahibi kimseler olmasını da şart koyuyor. Eğer siz de şahitlik etmek lütfunda bulunursanız minnettari-niz olurum, sayın profesör.»

Tweedle: «Şüphesiz. Tabii. Memnuniyetle,» diye cevap verdi, fakat halinden gene bambaşka şeyler düşündüğü anlaşılıyordu. Birdenbire keskin bir kahkaha attı: «Amma tuhaf şey ha! Birbirimizi daha yeni tanıdığımız halde hemen iyi iki arkadaş olduk. Demek siz avukatsınız, Mr. Tanner? O halde suçlu psikolojisi üzerinde çalıştınız. Efendim? Hayır mı? Çok enteresan... Bu otelde tesadüfen karşılaştık ve tanıştık, fakat siz benim kimin nesi olduğunu biliyor musunuz?. Nereden bileceksiniz. Ya ben hilekârın, dolandırıcının birisiysem?. Veyahut ta

Nakleden: Serap DERMAN

sizin öyle olmadığınızı kim temin edebilir?... Ha, ha! Sakın gücenmeyin, Mr. Tanner....»

Tanner, arkadaşı Jake'ye ürkek bir nazar atfetti. Profesör kendilerinden şüphelenmeye mi başlamıştı acaba? Fakat ne olursa olsun ayaklarına gelen bu fırsatı kaçırmamak niyetindeydiler. Tanner hemen insanların daima birbirlerine itimat etmelerinden dem vurarak uzun bir konuşmaya girişti ama Tweedle'nin onu dinlediğine inanmak biraz güçtü. Çünkü adam cüzdanını açmış, içinde kendisine unuttuğu şeyi hatırlatacak bir kâğıt parçası, bir not aramakla meşguldü. Tannerin gözleri gayriihtiyari şişkin bir banknot demetine takılıverdi ve bu parlak manzara onu yeniden şevke getirdi.

Cebinden bir paket çıkararak profesöre uzattı ve: «Biraz evvel size bahsettiğim para bunun içinde,» dedi. «Şimdi siz bunu alın, beş yahut on dakika için yanımdan ayrılarak şöyle bir dolaşın ve sonra tekrar buraya dönün. Böylece ben de size itimada şayan bulunduğumu isbat etmiş olurum.»

Profesör şaşkınlığını gizlemedi: «Aman Allahım. Buna ne lüzum vardı sanki? Pek acayip bir şey! Maamafih, mademki istiyorsunuz...»

Gerçi bu teklifi biraz kabaca bulmuştu, fakat reddetmekle de nezaketsizlik etmiş ve yeni dostunu gücendirmiş olacaktı. Böyle tuhaf insanlar da vardı işte dünyada..

Hatırlamak istediği şey bir türlü aklına gelmiyordu. Birdenbire Tanner'in verdiği paketin, avucunda olduğunu hissetti, demek ki bunun içi para doluydu. Tanner de mirasın iki bin İngiliz lirası tutarında olduğundan bahsetmemiş miydi zaten! Bir an için bunları düşünür gibi olmuştu ama beyninin asıl faal kısmı hâlâ neyi unutmış olduğunu keşfetmeye uğraşıyor ve öteki intibalar çabucak silikleşerek şuur altına geçiyordu.

Paketi iç cebine yerleştirerek otelin kapısından çıktı ve sokağın kalabalığına karıştı. Salonda durup gidişini endişeli gözlerle takip eden Amerikalının mevcudiyeti çoktan aklından çıkmıştı bile. Yolun öbür tarafına geçerken okadar dalgındı ki az kalsın üzerine doğru hızla gelen kocaman bir otobüsün altında ezilecekti. Kendisini kolundan tutup çekerek ikaz eden adamın kim olduğunu görmek için başını çevirince, iriyarı, babacan tavırlı, güleryüzlü bir polisle yüzyüze geldi ve sevinç dolu bir çığlık kopartmaktan kendini alamadı. Nihayet hatırlamıştı, hemen bir taksiye atlamasıyla gözden kaybolması arasında okadar kısa bir zaman geçti ki, polis biraz sonra koşu koşu yanına gelerek kısa boylu bir ihtiyarın ne tarafa gittiğini öğrenmek isteyen Amerikalının telaşlı suallerini maalesef cevaplayamadı.

Yirmi dakika sonra Profesör Henry Tweedle nefes nefese Polis Kolejinde vereceği konferansa yetişmişti. Talebeler yerlerine geçtiler ve profesör de terlerini kurularak söze başladı.

Yüzünde arkadaşça ve itimat telkin edici bir tebessüm olduğu halde: «Bugünkü konuşmamızın mevzuu, dedi, suçlu psikolojisidir. Hepiniz gayet iyi bilirsiniz ki hafıza ekesriya bölmeler halinde çalışır ve

SİNEMA

Frank Sinatra

Hayatı

Amerikalı kızlar onun sesini dinlerken bayılırlar. Mehtap Sesli diye meşhur olan Sinatra 13 Aralık 1919 New Jersey'de dünyaya geldi. Ailesi İtalyadan gelme orta halli kimselerdi.

Frank Sinatra şarkı söylemeyi eskiden beri severdi. Orta mektepteyken mektebi ziyaret eden cazlarla beraber şarkı söyler, beğenilirdi. Orta mektebi bitirince bir gazetede spor muharrirliği yapmağa ve yarı profesyonel olarak futbol oynamağa başladı. Derken 1939'da bir gün Bing Crosby'yi dinledi ve derhal şarkıcı olmağa karar verdi. Önce seyyar bir cazda şarkıcılık etti. Sonra New York'da radyoda çalıştı. dan sonra New Jersey'de bir klüpte şarkıcılık etmeğe başladı. Bir gün onu Harry James dinledi ve derhal cazbandına aldı. Oradan Tommy Dorsey'in cazına oradan da New York sahnelerine geçen Frank nihayet Hollywood'dan bir teklif aldı ve oraya gitti.

Filmleri

Amerikayı birbirine katan genç adamın ille filmi Hingher and Hinher isminde Bir şey oldu. Çok muvaffakiyet kazanan Sinatra MGM şirketinden bir teklifle karşılaştı ve oraya geçti. Frank daha ziyade büyük çapta renkli müzikallerde oynamaktadır. Meşhur filmleri arasında Till the Clouds Roll By, Words and Music, Kissing Bandit gibi meşhur dans ve şarkı yıldızlarıyla çevrilmiş filmleri vardır.

fikirler tedaf yolu ile birbirlerini çağırırlar. Fakat bazan insan ne olduğunu hatırlıyamadığı bir hâdisenin tesiri altında kalarak bir şeyler yapabilir ve buna rağmen kendisini bu şekilde hareket etmeğe sevkeden asıl vakayı bir türlü hatıra getiremez. Birçok cinayetlerin sebebi de böylece meçhul kalmaktadır. Meselâ, gerçi bu cürüm nev'inden bir hâdise değil ama, biraz önce konferansıyla alâkalı bazı notları aramak için ceplerimi karıştırırken elime şu geçti.»

Kürsünün üzerine beşer liralık banknotlardan müteşekkil bir paket koydu. Paket sarılıyken içinin para dolu olduğundan kimse şüphe edemezdi. Profesör ipleri gözdü ve o zaman talebeler destenin sadece alt ve üst kısımlarında birkaç tane kâğıt para bulunduğunu, ortasının da alelade kahverengi kâğıtlarla doldurulmuş olduğunu görerek hayretler içinde kaldılar.

Profesör: «Görüyorsunuz ya! diye devam etti. İlk bakışta küçük

bir servet zannettiğiniz bu paketin içindeki banknotların yekûnu onu geçmiyor. Neden böyle yaptığımı, demetin içine neden bu kâğıt parçaları ile doldurduğumu şimdi bir türlü hatırlıyamıyorum ve bu tuhaf hareketimin sebebi de bu suretle meçhul kalmış oluyor. O halde...»

Paraları dikkatlice cebine yerleştirdi ve kâğıtları da yanbaşındaki çöp sepetine atarak yeniden söze başladı.

Konferanstan sonra yanına Polis Başmüfettişi ve bir de detektif olduğu halde oteline döndüğü zaman Tanner ve Jake korkudan nereye sığıacaklarını şaşırdılar. Artık onlar için yapılacak yegâne şey, biran evvel buradan kaçmaktır. Halbuki adamlar profesörü sadece bir nezaket eseri olarak oraya kadar getirmişlerdi ama ötekiler bunu ne bilsin?

Ertesi sabah Tweedle, trenine yetişmek için otelden ayrılırken iki hilekâr çoktan şehirden uzaklaşıp kaybolmuşlardı.

“Buraya gel, Hüseyin! Başka tip sahip sen’le görüşmek istiyor. Çabuk ol, vaziyetin fena gibi geliyor bana. Senin yerinde olmak istemezdim doğrusu.,”

İncorporated Bank’ın Murree şubesinde postacı yahut haberci olarak çalışan Hüseyin, verandada çömelmiş, fena halde zonklayan başının ağrısını dindirmeye çalışıyordu. Babu’nun seslenerek kendisini çağırdığını duyunca yerinden fırladı.

Başkâtibin onu görmek istemesi hiç de hayır alameti değildi, fakat Hüseyin de son bir ay zarfında işi ni hakikaten ihmal etmişti. Geceli gündüzlü kumar oynadığı yetmiyormuş gibi bir de içkiye dadanmış ve pazar yerindeki güzellerle düşüp kalkmaya başlamıştı. Vazifesinin başında bulunmayı Sahip’in nazarı dikkatini celbetmiş olmalıydı ki işte n’hayet kendisini istemişti.

Üstüne başına çeki düzen vererek sıkılğan bir tavırla beyaz adamın yanına girdi.

Başkâtıp kötü kötü sırtarak “Demek geldin, Hüseyin?,” dedi.

“Evet, Sahip... Ben...,”

“Hiç birşey dinlemek istemiyorum. Boşuna kendini mazur göstermeye çalışma. İki haftadır beri duyduklarım kâfi. Şimdi bu mektubu alıp doğruca Rawal Pindi’deki Baş Müdürlüğe götüreceksin. Eğer yolda oyalanırsan senin için çok fena olur. Haydi, güle güle!...”

Korkudan titriyen haberci’nin mektubu kapması ile kapıdan dışarı fırlaması bir oldu. Demek ki kendisini son bir defa daha denemek istiyorlardı.

Rawal Pindi ile bulunduğu yerin arası tam kırk mildi ve banka ancak merkeze çok ehemmiyetli vesikalar göndereceği zaman haberci kullanırdı.

Hüseyin yaptıklarına pişman olmuştu. Bundan böyle artık hiç kumar oynamıyacak, pazardaki aşiftenin yüzlerine bakmıyacaktı. Yeni vazifesiyle mağrur ve vartayı ucuz atlattığı için de müsterihtir. Biraz sonra Murree’nin bir kaç mil ötesindeki Sunnybank’a vardı.

Kasabadan içeri girerken alçak balkonların birinden, baştan çıkarcı bir sesin kendisini selâmladığını işitti.

“Hoş geldin Hüseyin. Gene bana döneceğini biliyordum zaten. Birdenbire irkilen haberci başını kaldırdı ve Sunnybank’ın güzel yüzünü, fakat şeytan ruhlu kadınlarından biri ile göz göze geldi. Kendisine hâkim olarak metin bir sesle özür diledi: “Çok mühim bir işim var. Hiç durmadan yoluma devam etmem lâzım!...”

Kadın kızdı ve çıplak omuzlarını silkerek başını çevirdi. Kulaklarındaki küpeler, kızgın Hindistan güneşinin altında göz kamaştırarak parlıyorlardı. Bu tahrik edici manzara Hüseyini bir an için tereddüde sevketti, fakat hemen aklını başına topluyarak ilerledi.

Eret’e gelinceye kadar mütemadiyen kabahatlerini düşündü. Başkâtıp ne de olsa iyi bir adamdı. Ve suğunu bağışlamakla kalmamış, üstelik onu, bu herkese kolay kolay nasip olmayan işle de vazifelendirmişti. İçinde yeni ümitlerin doğduğunu hissediyodu. Belki de çok geçmeden müessesesini ileri gelenlerinden bir olacaktı. Bu vazifeyi hakkıyla başardığı takdirde terfi edeceğine de muhakkak nazarıle bakabilirdi.

Eret’deki hana girer girmez hemen etrafını serserilik günlerinden kalma arkadaşları, arabacılar, ameleler ve hamalları çevirdi.

Herkes bol bol içki içiyor ve kumar oynuyordu. Hüseyin bütün teklifleri reddetti ve sadece bir kaç dakika kalıp dinlendikten sonra tek-

Mühim Haber

Nakleden: Semih DEMİRCİ

rar yola koyulacağını söyledi. Arkadaşları, sözlerini müstehzi tebessümler ve hiddetli homurtulara karşıladılar.

Zavallı haberci eski dostlarının arasında itibarını kaybetmek istemediğinden kendisini müdafaa etmek lüzumunu hissetti.

“Hüseyin hiç bir zaman içkiden ve kumardan kaçmaz, diye öğündü. Fakat şimdi Rawal Pindi’deki sahiplere çok mühim bir mektup götürüyorum. Döndüğüm vakit elime daha fazla para geçecek, o zaman ne dersiniz yaparım...,”

Sözlerinin kendisiyle alay edenler

Hüseyin, bir ande hısıza çullanarak herifi altına almakta gecikmedi

üzerindeki tesiri tahmininden büyük olmuştu. Yaygaralar kesildi ve şaşkın bakışlar değişip yumuşadı. Buna rağmen içlerinden birisi söyle-

diklerine inanmadığını ima eden bir tavırla sırtarak “Sen bu palavraları bize yutturamazsın,” dedi.

Hüseyin ağlamaklı bir sesle itiraz etti. hayır, yalan söylemiyorum. İşte bakın. Bir torba altından bile daha değerli olan mektup da buradadır...,”

Adamlar kendi kendilerine mırıldanarak ve onu takdîrkâr nazırlarla süzerek çekildiler. Hüseyin de bir köşeye uzanıp derin bir uykuya daldı.

Fakat biraz sonra dört bir taraftan heyecanlı fısıltılar duyulmaya başladı. Bütün bakışlar herşey-

cek kadar ehemmiyetli olan mektubu ele geçirmek için habercinin başındaki sarığın kıvrımlarına doğru uzandı.

Başına yabancı bir elin temasını hissederek uyanan Hüseyin b’r ande hırsızın üzerine atıldı ve onu yere yuvarlayıp altına aldı. Ötekiler de arkadaşlarını kurtarmak için kavgaya iştirak ettiler. Fakat b’r kişi tek başına yedi azgın hayduda karşı koyamazdı. Bu yüzden de çok geçmeden Hüseyin’in bütün kuvveti kesildi.

Tam o esnada gürültüyü duyan polisler handan içeri girdiler. Bunu gören mütecavizler de tabanları yağlayıp kaçmaktan başka çare bulamadılar ama biraz sonra hepsi teker teker yakalanıp hâdiseye el koyan İngiliz subayının karşısına getirilmişlerdi.

Adam: “Kavga hiç de kumar yüzünden veya sarhoşluk eseri olarak çıkmışa benzemiyor, diye fikrini söyledi. Bu zavallı da fena halde yaralanmış. Yedi kişiyle başa çıkmak kolay değil doğrusu. Ötekiler de hiç birşey söylemiyorlar. O kendine gelinceye kadar bekliyelim. Bak hele sen! Bu da ne böyle!...”

Konuşurken Hüseyin’in yanına diz çökmüş olan subayın gözleri birdenbire habercinin avucundaki zarfa takılmıştı. Parmaklarını zorlukla gözerek mektubu aldı, açtı ve hayretle: “İncorporated Bank’a ait, dedi. demek ki bunun peşindeydiler. Okuyalım bakalım...,”

Banka müdürüne hitaben yazılmış olan mektup şöyleydi.

“Sayın Mr. Adams,

Bunu size, bir aylık tecrübe devresi geçirmek üzere Şubemize yollamış olduğunuz Hüseyin’le gönderiyorum. Vazifesini daima ihmal eden bu adam aynı zamanda da içki içmekte ve kumar oynamaktadır. Bu müddet zarfında da bizi eziyete sokmaktan hiç bir işe yaramamıştır. Tamamiyle l’yakatsiz olan Hüseyin’in vücudundan istifade edilemeyeceği kanaatindeyim. Saygılarımla...,”

Para Cüzdanı

Nakleden: Leylâ BEKEM

Mister Robert işini bitirmiş, geç vakit evine dönüyordu. Bugünlerde pek çok yoruluyordu. Çünkü evden eve dolayıp para topluyordu. Ama sakın Robert’i dizenanmetmeyin. Hayır. O bu paraları kendisi için değil Çocuk Esirgeme Kurumu için topluyordu. İşinden hiç de memnun değildi. Hem yorucu hem de mesuliyetli bir işti bu. Bugün de yine her günkü gibi cüzdanı şişkindi. O kadar dolu idi ki hani nerdeyse pathyverecekti...

Dalgın dalgın yürürken, birden silkindi etrafına dikkatle baktı. Aman yarabbi nerede idi? Bu mahalleyi, bu sokakları hiç tanımıyordu. Fena halde sinirlendi. Bu karanlık dar sokaklar... Hepsi de birbirine benziyor. Evler pis, yollar pis, ahali pis...

Robert her akşam gazetesini aynı tüttüncüden alır, evine dönerdi. Fakat bugün oraya varıncaya kadar dükkân kapanmış olacak. Onun için ilerde gözüken suçudan gazete almaya karar verdi. Adamlarını hızlandırdı dükkâna yürüdü. Burası ufak pis bir sucu dükkânıydı. İçerde satıcıdan başka bir adam daha vardı. “Herhalde balıkçıdır!” diye düşündü. Zaten yarıktır pırlak elbiselerine öyle bir balık kokusu sinmişti ki. Robert bu iriyarı palabıyıklı adamı görünce ürperdi. Cüzdanını çıkardı parayı masanın üzerine fırlattığı gibi hızlı hızlı dükkândan çıktı. Adamın gözlerini cüzdana ne halde diktığını farketmişti... Birkaç adım yürüdüktan sonra belli etmeden başını hafifçe çevirip arkasına baktı. Adam da dükkândan çıkmış etrafına bakınıyordu. Herhalde Robert’i arıyor olacaktı. Robert’in yüreği hopladı. Allahtan adam onun ne tarafa gittiğini görmemişti. Bu civarda polis filân yok muydu acaba? Fakat görünürlerde de polise benzer bir şey yoktu. Ne po-

lis, ne bekçi... Rezalet ne olacak... Şikâyet edecekti... Eve varır varmaz eline kâğıdı kalemi alacak, bir mektup la vaziyeti güzelce her gün aldığı gazeteye izah edecekti. Şikâyet edecekti bu muhakkaktı... Fakat eve ne zaman varacaktı. Acaba varabilecek miydi?.. Aklına fena fena şeyler geliyordu. Bir gazetenin ilk sahifesi!.. Büyük yazılarla: Cinayet ... Kaatil... kelimeleri ve yanında da da kendi resmi, gözlerinin önüne geldi.

Koşmaya başladı. Bir de başını çevirip ardına baktı ki ne görsün? Adam da koşmuyor mu? Bir taksi bulabilse! Ama buralarda taksi ne ararsın?.. Robert aklılsı olsaydı durup adama arkasından gelmesinin sebebi ni açıkça sorardı. Fakat bu yabancı mahallede ve karanlık sokaklarda olduğu müddetçe sinirleri pek fazla gergindi, normal bir insan gibi düşünemiyordu. Aklına hep fena şeyler geliyordu. Sokak baştan aşağı bomboştu. Robert’ten ve o balıkçıdan başka bir tek canlı yoktu. Hah işte adam yine karşı köşeden önüne çıkmıştı. Robert bütün kuvvetini bacaklarına vererek koşmağa başladı. Bir sokağa saptı. ve oradaki evlerden birinin kapısı dibine saklandı. Balıkçı da köşeden göründü. Baktı fakat allahtan Robert’i farketmedi ve başka bir sokağa saptı. Robert derin derin nefes aldı. Biraz olsun ferahlamıştı. Koşmaktan yüzü kıpkırmızı olmuştu. Soluk soluğa idi. Bütün vücudu, sıtmayai tutulmuş gibi tir tir titriyordu. Aman yarabbi ne yapacaktı? Biraz daha bekledi. Adam görünürlerde yoktu. Acaba gitmiş miydi, yoksa bir köşe başında onu mu bekliyordu? Bunun sonu

ne olacaktı. O kadar yorgun o kadar bitkindi ki mümkün olsa sakak ortasına oturacaktı. Yanında emanet para olmasa hepsi kolaydı ya!.. Fakat herif ya onu yakalar öldürürse. Veya öldürmez de bütün paraları alırsa o zaman ne yapacaktı? Ona kim inanırdı. Amirlerini nasıl inandırabilirdi?..

Hah adam yine köşenin başında durmuş etrafına bakıyordu. Robert, korkudan nerede ise aklını kaybedecekti. Alnında iri iri ter taneleri birikti. Korkudan kalbi deli gibi çarpmağa başladı. Bütün vücudunu bir titremedir kapladı. Demek adam izini kaybetmemişti. Birden gözünün önüne kanlı kocaman bir bıçak geldi. Avazı çıktığı kadar bağırıp koşmağa başladı. İlk önce cüzdanı için koşup kaçmıştı, şimdi ise hayatını tehlikede gördüğü için koşuyordu. Olanca hızı ile koşuyordu. Adam da arkasından. Robert arkasına hiç bakmadı. Ama adamın gittikçe yaklaşmakta olduğunu hissediyordu.

Robert’in hali kalmamıştı. Son bir gayretle biraz daha hızlı koşmağa çalıştı fakat birden başı döndü ve var kuvveti ile duvara çarptı. Hafifçe sendeledi ve sonra yere yuvarlandı. Yarı baygındı. Birden ta yan başında fakat ona taa uzaktanmış gibi gelen bir ses duydu:

— Bana baksana biraz...

Kuvvetli bir el omuzuna vurdu, hızla sarstı. Robert’in işi bitikti: “Artık mahvoldum!” diye düşündü. Son bir gayretle sarfederek gözlerini adamı ve bağcığını görebilmek için açtı, kalkmak istedi fakat muvaffak olamadı. Adam Robert’in yanına çömeldi, ve cebinden bir cüzdan çıkarak Robert’e uzattı:

— Ne diye böyle deli gibi koşarsın? Yetiinceye kadar aklı karayı seçtim. Al cüzdanını!.. Dükkândan çıkarken düşürdün...

NAT PINKERTON

POLİS MOTORU VIKTORİ'YE YANAŞTI. YAKAYI ZOR SİYİRDİK. BU MOTORU ARARLAR BUNU DA KIZI DA BAŞTAN SAVMALI..

BU ARADA POLİS MOTORUNDA VIKTORİ DE İŞİK YANIYOR AMA KİMSELER YOK

ZAVALLI MORRISON ONU ÖLDÜR DÜLER Mİ ACABA..

NE BİR İNSAN VAR NE DE SES TUZAK OLA BİLİR..

FORSAYT. BURAYA GELİN.. BİZDEN EVEL GELEN OLMUŞ..

BU VURULMUŞ CAN KURTARAN ÇAĞIRIN.

BENİM Kİ ER DECE BAYGI KENDİNE GELİYOR

BLINKS BLINKS..

BAŞKA MOTORLARDAN FARKI YOKTUR AMA BEN BİR MİL ÖTEDEN GÖRSEM TANIRIM. HANSENİ ASTIR. MAKİNE ELİMİ DEN GELENİ YAPARIM.

EN AŞAĞI BİR KİNAYET İŞ. LENİŞ..

BELKİ DE İKİ... ZAVALLI MORRISON..

İŞTE.. ELVERİŞLİ BİR KÖY.. MOTORU BURADA BATTIRIRSAM HİÇ BULAMAZLAR. KARIYI DA... SU ÇOK DERİN..

ŞŞŞ... BAĞINIZI ÇÖZEYİM. SESİNİZİ ÇIKAR MAYIN.. DOSTU MUZUM..

MORRISON BETYAYI GÖZDÜ.

BÜTÜN YAPTIKLARINI BİLİYORUM. BİR KIZI ÖLDÜRDÜ. BENİ DE ÖLDÜRECEK.. AH BİR SİLAH OLSA..

BENDE SADECE BU İNGİLİZ ANAHTARI VAR. BENİ ÖLDÜRME DEN ELİMDEN ALAMAZ.

MOTOR DURDU

ARKAMDA DURUN.. AŞAĞI İNERSE ÇERÇİ VURURUM. BAŞKA KURTULUŞ YOLU YOK.

MORRISONLA BETYA ELELE VERDİLER.

ŞİMDİ MOTORU BATIRMALI.

HANSENİN DEDİĞİ DEDİK ARKASI

BRIK BRADFORD

ESRARENGİZ KUKLA

BRIK! HA... OF BAŞIM.

HEPSİ HAYATTA YAŞASIN

BİR İP VE ÖRTÜYLE YARALILAR YUKARI ÇEKİLDİLER.

ALLAHINI BİZE ACIMIS.. KIRIK ÇIKIKLARI YOK.. YALNIZ BAYILMIŞLAR.

BABA MAĞARA KAPISI DA YIKILDI MI? EVET ELMASLAR EBEDİYEN YOK OLDU.

SİZİN HESABINIZA ÜZÜLÜYORUM HAKLISIN BRIK GÖZÜM HİÇBİR ŞEY GÖRMÜ-YÖRDÜ. PROFESÖR YOKSA YAPTIĞIMA PİS MAN DEĞİLİM.

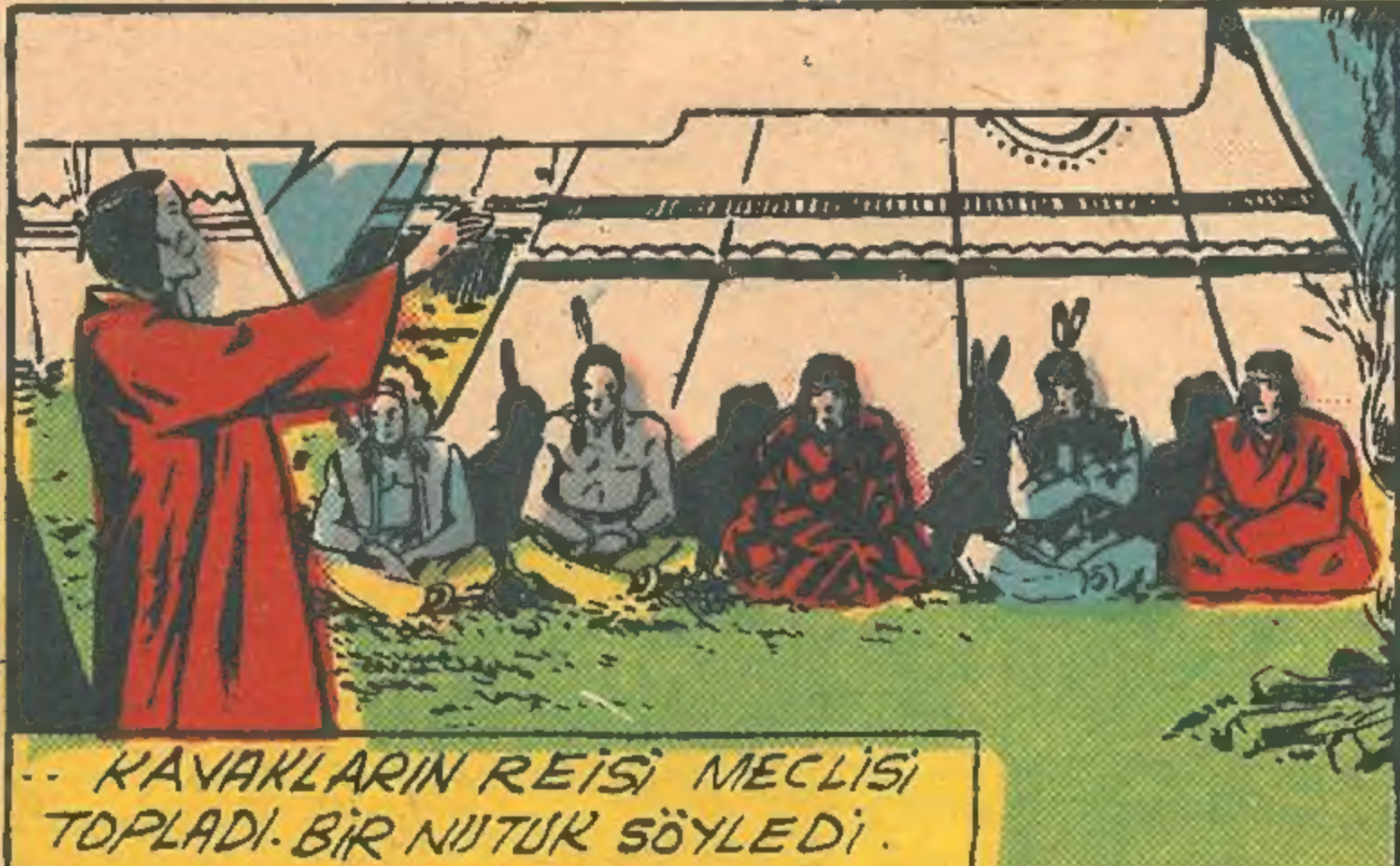
O DEFINE KIZILDERİLİLER İÇİN MUKADDESTİ EL MASLARI ALSAYDIK BİZİM İÇİN ÇOK KÖTÜ OLACAKTI.

PEKİ ŞİMDİ KIZILDERİLİLER NE YAPACAKLAR? MÜCEVHERSİZ KALDILAR BİLMEM? BENİ DE DÜŞÜNDÜREN BU...

BRIK İLE KOPAK MAĞARANIN YIKILMASINI KÖTÜLÜŞÜRLER İKEN

KAVAKLARIN REİSİ MECLİSİ TOPLADI. BİR NİTUK SÖYLEDİ.

KARDEŞLERİM SÖZLERİMİ DİNLEYİN HÜKÜM VERİN. KABİLEMİZİN MÜCEVHERLERİ EBEDİYEN YOK OLDU.

BİR SOLUK BENİZLİ HEPSİNİ HAVAYA UÇURDU. ARTIK ONLARI GÖREMİYECEĞİZ. BU ADAMI CEZALANDIRALIM MI?

BABA MÜŞADE EDERSEN BEN KONUŞAYIM

DEFINEYİ KORUMAK İÇİN HAYATINI FEDA EDEN VE FENAN İNSANLARLA ÇARPIŞAN BRIK'TEN HİÇ ŞÜPHE EDEBİLİR MİYİZ?

MÜCEVHERLER ANCAK ONUN SAYESİNDE OLDUK. LARI YERDE GİZLİ KALDI.

REİS! ÇOCUK ÇOK AKILCI KONUŞTI. KIZIL OK DERKİ: "BRIK BİZİM KARDEŞİMİZDİR."

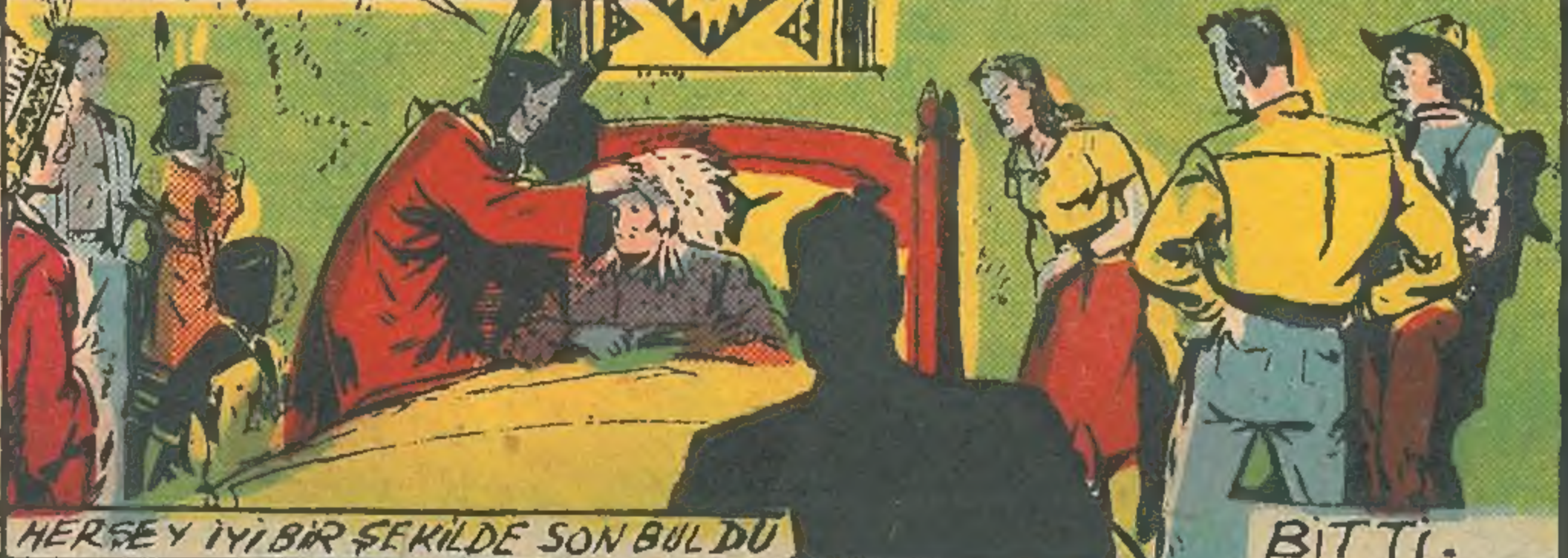

KIZILDERİLİLER NARALAR ATARAK DOSTLUK DAVASIY. NADILAR

ERTESİ SABAH KIZILDERİLİLER MUHTEŞEM BİR ALAYLA ÇİFTLİĞE GELDİLER

EY KARDEŞ! KABİLEMİZ ARASINA HOŞ GELDİN.. BİZE YAPTIĞIN İHLİĞE KARŞILIK BU ŞEF BAŞLIĞINI VERİYORUZ

HERŞEY İYİ BİR ŞEKİLDE SON BULDU

BİTTİ.

YALNIZ RUHLAR

BİR POLİS MOTORU İLE MANİLAYA VARAN MARK VE ELSA KENDİLERİNİ BEKLİYEN FENA HAVADİSTEN HABER SİZ YAVRULARINI GÖRMEK İÇİN BAKIM EVİNE GİDERLER..

HERTÜRLÜ ARAŞTIRMALAR YAPILDI BU HADİSE İLE POLİS DE ÇOK MEŞGUL OLDU. FAKAT HİÇBİR NETİCE ELDE EDİLMEDİ..

KAYIP MI OLDU? BELKİDE KAÇIRILDI. TABİİ MUHAKKAK KAÇIRILDI!!

GEL ELSA, CESSUR OL. MUHAKKAKKI CENİ DE BU HUSUSTA MÂLUMAT VARDIR..

CENİMİ? DOĞRU SÖYLÜYORSUN MARK. HAYDİ ONA GİDELİM!..

AZ SONRA CENİNİN OTURMAKTA OLDUĞU EVİN ÖNÜNDE BİR JEEP ARABASI DURUR, VE MARK...

ÇEKİL KENARA... BAYANLA GÖRÜŞECEĞİM!..

BAYAN EVDE YOK! BEN VAR EVDE BAYIM!..

GÜNAYDIN CENİ!.. BENİ KARŞINDA GÖRECEĞİNİ ZANNETMİYORDUN DEĞİL Mİ? SENDEN SORULACAK ACELE BİR SUALİM VAR?..

MARK! ÇILDIRDIN MI SEN? MARKSADIN NE?..

EVLÂDIMI İSTİYORUM. ANLADIN MI? ŞU SENİN SAMLAK ELBİRLİĞİ EDİP KACIRTĞINIZ YAVRUMU. ÇABUK SÖYLE NEREDE? YOKSA...

PEKİ, PEKİ MARK SÖYLİYİYİM... SENİ ONUN YANINA GÖTÜREYİM. FAKAT EVVÂLA SEN ŞU GİLAHINI CEBİNE KUY..

HAYDI ÇABUK OLUN VE
SAKIN YENİ BİR OYU OYNAMAYIN!
ÇÜNKÜ BU HAYATINIZA MAL OLABİLİR!

SAKIN OL MARK SEN NASH
İSTERSEN HER ŞEYİYLE
YAPARIL...

KÜÇÜK MARKI BİR YERLİ AİLENİN YANINA BIRAKTIK!
ONA ÇOK İYİ BAKMALARINI TENBİH ETTİK.
FAKAT ONDAN ÖTESİNİ BİLMİYORUM.

ÇİFTLİKTE MARK İLE ELSAYI YENİ BİR SÜRPRİZ BEKLİYOR.

YOK BİZDE KABAHAHAT... VAR
KÜÇÜK OYNAMAK KENARDA
DENİZ... ARADI SONRA YOK.
VAR BELKİ ÖLDÜ!

NE DİYOR? İZAH ET!

KORKUNC! ONU İKİ GÜN EVVEL
OYNAMASI İÇİN DENİZ KENA-
RINA BIRAKMIŞLAR, KİMBİ-
LİR NE OLDU? BELKİ NEHRE
DÜŞÜP BOĞULDU. BELKİ DE
BİR TİMSEHA YEM OLDU...

EVLADIMI!...

ELSA... ELSA!.. ÇABUK BİRAZ
SUL!

SAM TAM KAÇMANIN
SIRASI. BİZE DÜŞÜNMEĞE
MEYDAN KALMADAN
ŞURADAN SIVIŞALIM!

PEKİ! FAKAT BEN BUISİN
SONUNU HIÇTE İYİ GÖRMİYÖ-
RUM!..

NE OLDUN
CANIM?..

İYİCEYİM MARK!
YA CENİ NE
OLDU?

YA!.. DEMEK KAÇMIŞLAR...

HER HALDE BURADAN GİTTİLER. AYAK
İZLERİ VAR...

HER NE PAHASINA
OLURSA OLSUN YETİŞ-
MEMİZ LAZIM...

ARKASI VAR

DIŞI KURT

Yazan = KEMALETTİN TUĞCU
Aşk ve Macera Romanı: 14

Emlâk komisyoncusu büyük bir saygı ile eğildi:

— Nasıl emrederseniz öyle hareket ederim efendim. Size çok yakında haber getireceğim. Hizmetinizde bulunmaktan şeref duyarım.

İhtiyar emlâk komisyoncusu gittikten sonra Bayan Macide yine daireesine çekildi ve ancak Kâmuran tekrar gelince onu karşıladı. Kız büyük bir heyecan içinde:

— Turgut geldi, dedi. Doktorla asistan kendisine görünmeden takip ediyorlar. Bize uğradılar. Turgut doğruca yangın harabesine gitti. Bizim evin penceresi çok müsait. Elektrikçi söndürüp bir müddet oradan gözetlemek istiyorlar. Biliyorsunuz ki ay ışığı var. Eğer neticeyi anlamak isterseniz bize geliniz.

Bayan Macide:

— Çok sinirliyim ve rahatsızım yavrum, dedi. Hemen yatmak istiyorum. Beni mazur görün.

Hakikaten pek yorgun ve hasta görünüyordu. Genç kız heyecanla geri döndü. Köşklerine gittikleri zaman babası iki doktoru arka odalardan birisine götürmüştü. Oradan, biraz uzak kalan, fakat çok güzel görünen yangın harabesinden gözlerini ayırmadan konuşuyorlardı.

Kâmuranın babası kendisine pek de inanmak istemiyen iki doktora:

— Evet, diyordu. Bir zamandan beri bir siyah maskeli kadın korkusu bu civarda dolaşmaktadır. Gerek benim kızım ve gerek kızımın nişanlısı olan genç onu gözleriyle gördüler. Onu görenler içinde bir de doktor vardır ki buraya yazlığa geldiği ve bu hayaletle alay ettiği için büyük bir felâkete uğradı. Yani Siyah Maskeli Kadını görmek için iddiaya girişti. Onu gördü. Gördüğüne de pişman oldu. Çünkü bir oyun, bir azırlık zannediyordu. Gördüğü hayaletin üzerine atıldı. Elini dokundurmasıyla bir ölüm acısı duyması bir oldu. Onu bitkin bir halde getirdiler. Bin güçlükle ayıltıldı. Şimdi bu sözlerimi büyük bir üzüntü ile dinlediğinizden eminim. Çünkü beni zavıf kafalı ve acınacak derecede saf zannediyorsunuz. Sizin gibi iki kıymetli ilim adamına hak veririm. Yalnız, ne olursa olsun ihtiyatlı bulununuz. Nihayet siz büyük bahçeye girebilirsiniz. Fakat kızımı göndermem. Zaten o bu hayaletin mevcudiyetine tamamiyle inandığı için gitmiyecektir.

Kâmuranın nişanlısı Orhan:

— Doktorlar benim sözüme istedikleri kadar gülsünler, dedi. Siyah Maskeli Kadın mevcuttur. Onu ben de gördüm. Son derecede güzel, uzun boylu, yakışıklı bir kadındır.

Doktor başını gevirdi, delikanlının zeki, parlak bakışlarıyla karşılaştı. Onun bu iptidai inancına gülmeyi, fakat kendisi inanmadığı için:

— Bize bunun fennî izahını yapabilir misiniz? dedi.

Orhan odaya giren nişanlısına kendi yerini verip ayağa kalkınca:

— Tam bir izah yapamam, dedi. Fakat yüksek tahsil talebesiyim. Zekâmın zafiyetine inanmıyorum. Çünkü beş yüz yakın genç arasında bilgi, kabiliyet derecem yüksektir. Nihayet zannediyorum ki bütün bu civar halkı sabit bir fikrin tesiri altındadır. Birbirlerini telkin al-

tında bulunduran bu insanlar heyecanlı bulundukları sırada bu hayaleti görüyorlar. Gördükleri belki bir madde değildir. Belki sadece zihinlerinde beliren bir başka gölgenin tefsiridir. Fakat bu okadar kuvvetlidir ki, meselâ ben Siyahlı Kadının resmini pek mükemmel olarak yapmış bulunuyorum. Kâmuran bunu gördüğü zaman fena halde korktu. Çünkü onun gördüğü de benim bir kere gördüğüm bu hayaletin aynısıydı.

Odanın elektriki söndürülmüştü. Asistan harabede, bir taşın üzerinde oturan delikanlıyı göz hapsinde tutuyordu.

Konuşma gece yarısına kadar sürdü. İki nişanlı ve iki doktor sabırla bekliyorlardı. Nihayet genç asistan birden haykırdı:

— Bakınız hocam, bakınız.

Hepsi pencerelere koşular. Gözlerini, ay ışığında kolayca seçilen yangın harabesine diktiler.

Yıkık duvarların, yarı yanmış ve taşlar altından simsiyah uzanmış direklerin korkunç dekoru arasında, Turgudun ayağa kalktığı görülmüyordu. Ve onun biraz ilerinde, tamamiyle aydınlık bir sahada Siyah Maskeli Kadın bulunuyordu. Gayet güzel bir şekli olan bu kadının silüeti gittikçe yaklaştı. Delikanlının elini tuttu ve sonra onu elinden tutarak götürmeğe başladı.

Doktor haykırdı:

— Olur maskaralık değil. Yürüyün, gidelim.

Mesafe çok yakındı. Akşam yolu

tetik etmiş ve duvarların etrafını dolaşmış bulunan iki doktor başkalarını beklemeden bahçeye fırladılar. Anahtarlarını üzerlerine aldıkları ahşap kapıya koştular. Onu açarak içeriye daldılar.

Bu hareket ancak bir dakika içinde olmuştu. Yaşlı doktor soluyordu. Genç tabancasını çekmiş ve haykırmıştı:

— Dur!

İleride, yüksek taflanların arkasına doğru süzülen Siyah Maskeli Kadın Turgudun elini bırakmamıştı.

Aradaki elli adım kadar mesafeyi hızla geçtiler. Taflanların arkasına geldiler. Yanlarında cep feneri yoktu. Fakat ağaçların arasından süzülen ay ışığı orasını da aydınlatıyordu.

Her iki doktor bir an içinde durdular. Yerde, kendilerine doğru bakan bir çift göz vardı. Gayri ihtiyari titrediler. Yaşlı doktor:

— Bir hayvan, diye söylendi.

Sesi fena halde titreyordu. Hayvan sikkete benzer bir hırıltı çıkarttı. Fakat yerinden kımıldamadı. Yeniden başını serin çimenlere birkatı, Gözlerini kapattı.

Oldukları yere mihlanmış gibi duran iki doktor bir müddet gözlerini bu hayvandan çekemediler. Kendilerine bir köpekten bahsedilmişti. Bu akıllarına gelinceye kadar ve ihtiyar, sefil köpeğin iniltilerini duyuncaya kadar taş kesildiler. Yine bu anda çığlık çığlığa bir baykuş sesi duyuldu. Genç asistan ürperdi. Korku ile doktorun elini

tuttu Fakat öteki mırıldandı:

— Çocuk olmayın Vecihi Bey.

Şaşkınlığını birden atmıştı. Etrafına bakındı. Daha sonra koşarak ileride gördüğü tonozla kadar gitti. Orada bir kemer vardı. Çimenler bu çukurluktaki sudan ıslanmışlardı. Yarısı toprağın altında kalmış bir kocaman künge benziyen tonoz kemerin önündeki birkaç basamağı indirdi. Cebinden bir kutu kibrit çıkartarak bir tanesini yaktı.

Su kemerin üst sathına kadar çıkıyordu. Bu suyun dağdan gelip orada biriktiği ve yanık köşkün salma dağ suyunu teşkil ettiği anlaşıyordu.

Profesör ve asistan bir saat kadar etrafı aradılar. Hemen hemen bütün bahçeyi dolaştılar.

Siyahlı kadın Turgudu alıp gitmişti.

— 16 —

Ertesi sabah Profesör, Vecihi, Kâmuran ve Orhan, erken bir saatte bahçeye girmişlerdi. Çok fazla sinirli bulunan profesör asla konuşmuyor, fakat büyük bir titizlikle etrafı araştırıyor, izler arıyor, duvarları tetkik ediyordu.

Birkaç defa tonozun başına kadar gelmiş, iki basamak taş merdiveni inmiş, eline aldığı bir değnekle suyun derinliğini ölçmüştü.

Bir aralık Kâmurana sordu:

— Burası nedir?

— Efendim, burada vaktiyle bir ayazma varmış. Etrafı hali arazi iken buracıkta bir küçük ibadethane bulunuyormuş. Daha sonra bütün bu araziyi bir paşa almış. Sonradan ifraz ederek parça parça satmış. Şu ileride gördüğünüz eski yapı beyaz köşk, o paşaya aittir ve bu civarın en eski binası da orasıdır. Bizim köşküme ve bu civardaki bütün köşkler, parça parça satılmış olan paşanın arazisi üzerindedir.

Profesör:

— Yavrum, dedi. Şimdi bu paşa burada mıdır?

Kâmuran cevap verdi:

— Paşa öleli çok oldu. Sonradan aldığı genç bir kadın köşkün yegâne sahibidir.

— Bu kadını görebilir miyiz?

Kâmuran sıkıldı:

— Kendisini ne için görmek istediğinizi bilmiyorum, dedi. Fakat rahatsızdır. Hastaneye kendisiyle birlikte gelmişim. Vecihi Bey de tanır. Bu civarda iyilikleri ile şöhret kazanmış, münzevi, sinirli bir havandır. Dün iki defa evine gittim. Odasından güçlükle çıktı.

— Kaç yaşında var bu bayan?

— En fazla kırk yaşında.

— Demek henüz genç sayılır.

— Evet, genç ve güzel bir kadındır. Bir zaman, senelerce köşkten çıkmamıştır. Buraya ev yaptırıp yerleşenler içinde kendisini on yıl kadar hiç görmiyenler vardır.

— Demek iyiden iyiye sinirli, hastalıklı bir kadın.

Profesör tetkiklerini akşama kadar devam ettirdi. Turgudun kayboluşunu ne suretle izah edeceğini bilemiyordu. Nihayet:

— Buranın komiseriyle görüşmekliğim lâzım, dedi. Bu maskaralıklara bir nihayet vermek ancak onların hakkıdır.

(Arkası var)

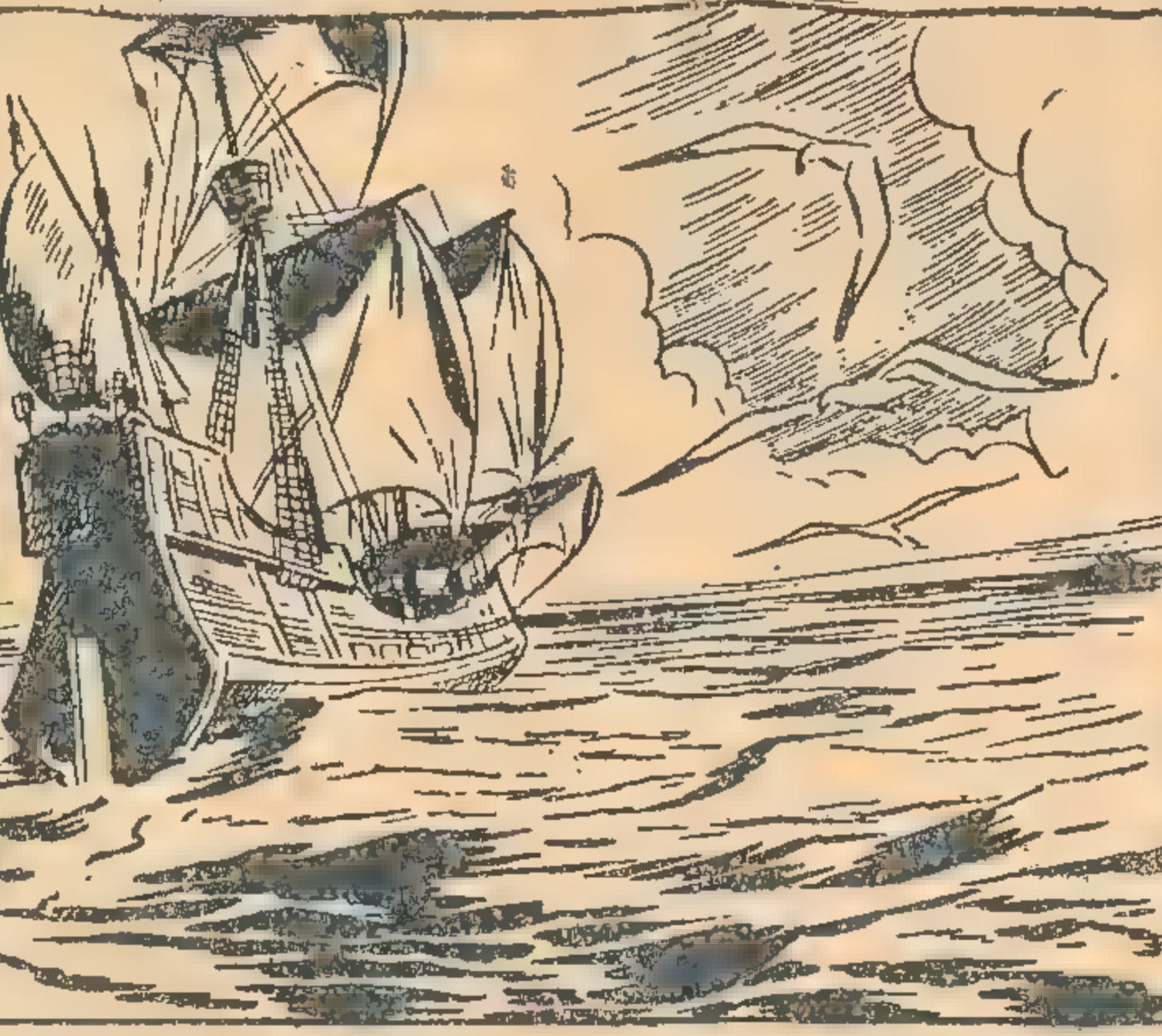

Yarısı toprağın altında kalmış kocaman bir künge benziyen bir tonuz gördüler.

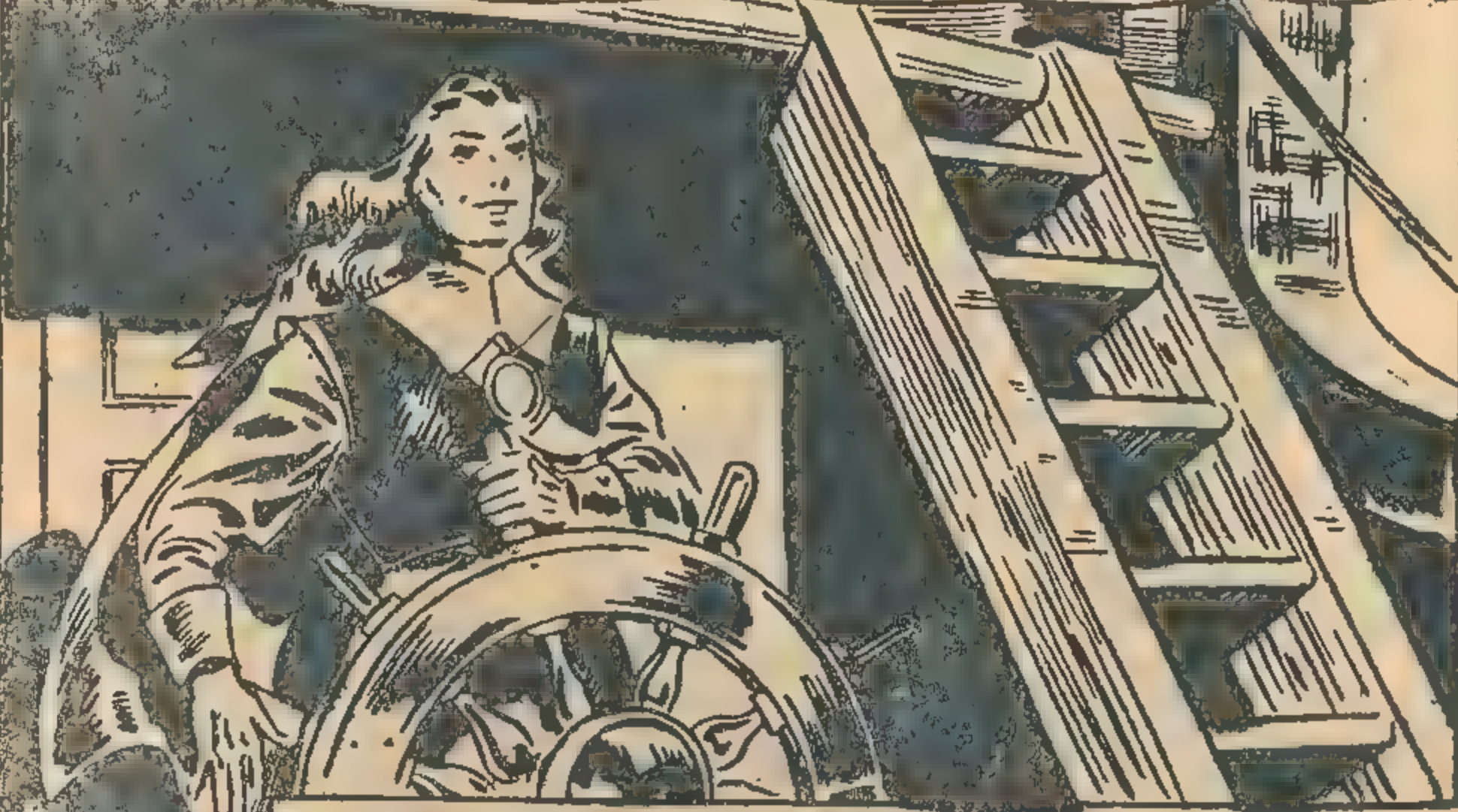
ADAL KRALIYESİ

1.

ATMACA KİSİN GÜZEL G... Sİ PUPA YELKEN MAVİ SULARI YARARAK İLERLİYOR.

KAPTAN HER ZAMANKİNDEN DAHA GENÇ VE DAHA P... VASIZ DÜMEN BAŞINDAYDI.. ÇOK NEŞELİNDİ.

KAPTAN! ROTAMIZIN VE HEDEFİ. MİZİN NE OLDUĞUNU SORABİLİR Mİ. YİNE?

JOFRE.. ROTAMIZ MACE- RA... SERSERİYANE DO- LAŞACAĞIZ.. ANLADIN MI?

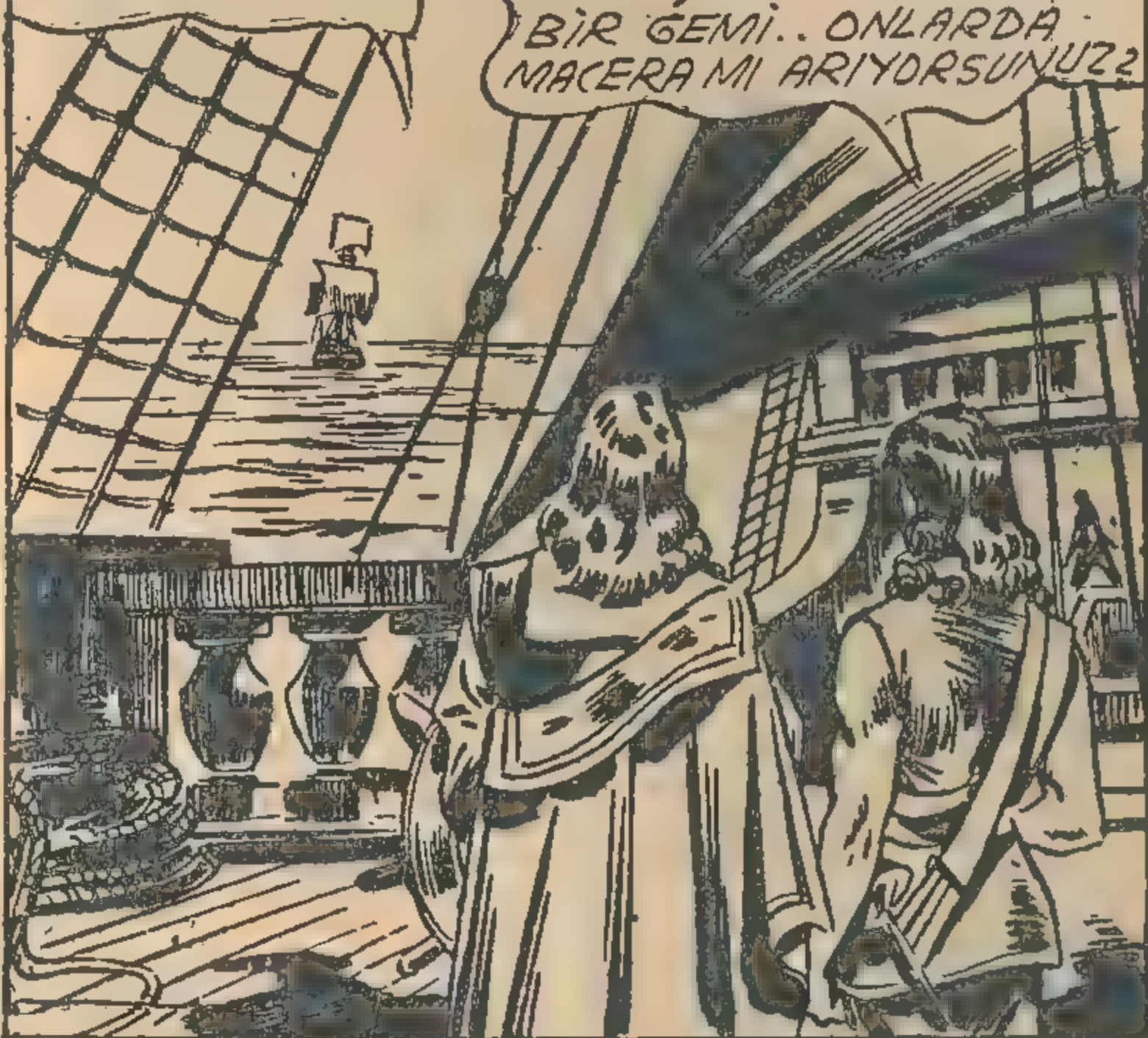

BİRAZ SARARDIN.. YOKSA KORK. TUN MU? HAYIR KAPTAN.. MACERADAN KORKMA- DIM AMA FIRTINADAN YILARIM..

HAYIR KAPTAN.. MACERADAN KORKMA- DIM AMA FIRTINADAN YILARIM..

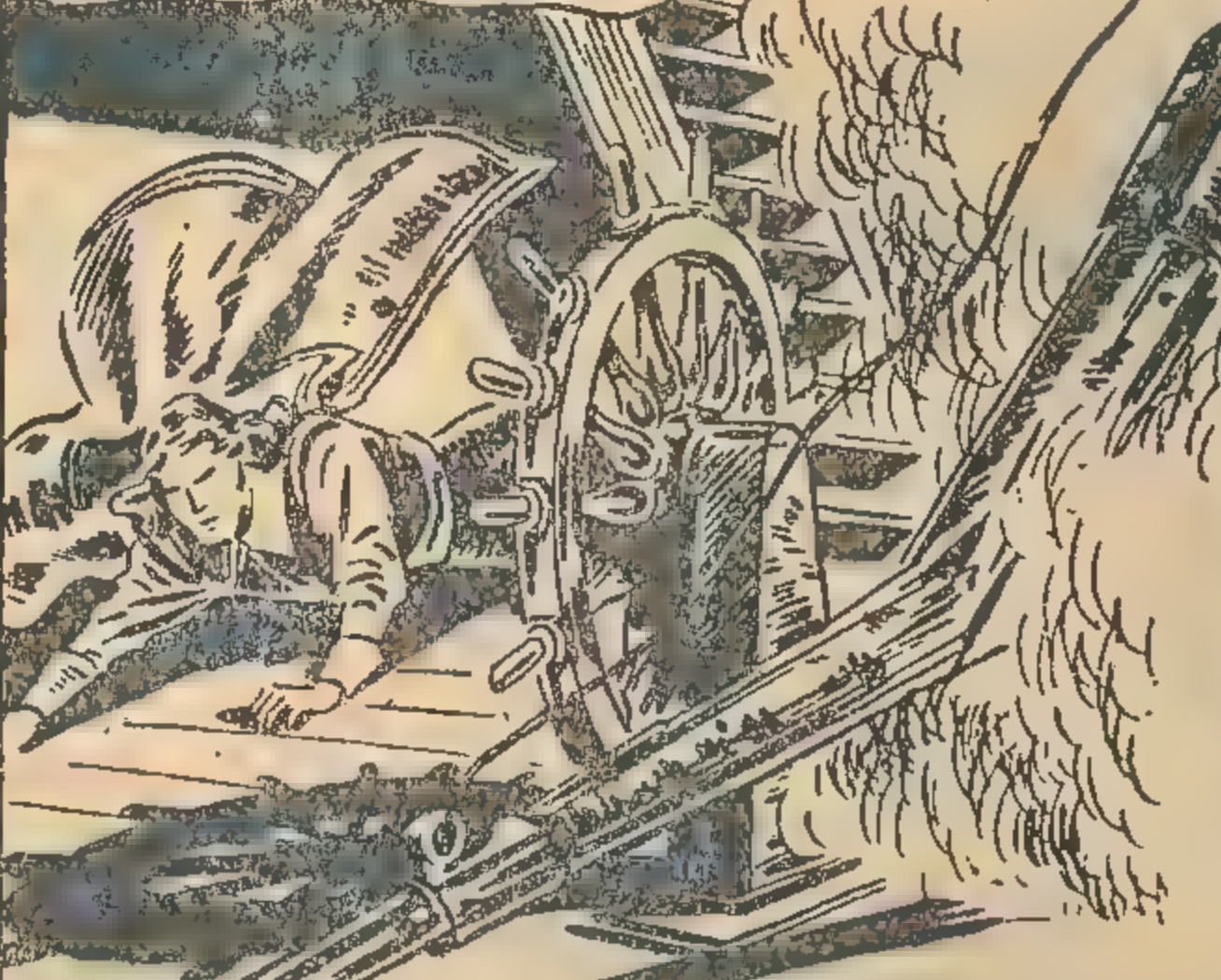
BİZE DOĞRU BİR GEMİ GELİYOR. SÂKİN SÂKİN TİCA. RET YAPMAYA GİDEN BİR GEMİ.. ONLARDA MACERA MI ARIYORSUNUZ?

TANINMAMIŞ BİR BANDIRA.. YEŞİL ZE- MİN ÜZERİNE GÜMÜŞ SİMLE İŞLEN. MİŞ ÜÇ ÇAPA VAR BELKİ DE BİR İSPANYOL ASILZADESİDİR EĞLENCE MAKSADIYLA SEYAHAT EDİYORDUR.

TAM O SIRADA MÜTHİŞ BİR TOP SE. Sİ GÜRLEDİ. KAPTANLA JOFRE KEN- DİLERİNİ ANCAK DÜMENİN ARKASINA GİZLENEBİLDİLER. DİREKLERDEN BİRİ İSABET ALDI. YIKILDI..

JOFRE! SENİN İSPANYOL ASILZA. DESİNİN EĞLENCELERİ BİRAZ TUHAF. AZ KALDI ÖBÜR DÜNYAYA YOLLANIYOR. DUK TUHAF ŞEY.. NEDEN ATEŞ ETTİ ACABA?

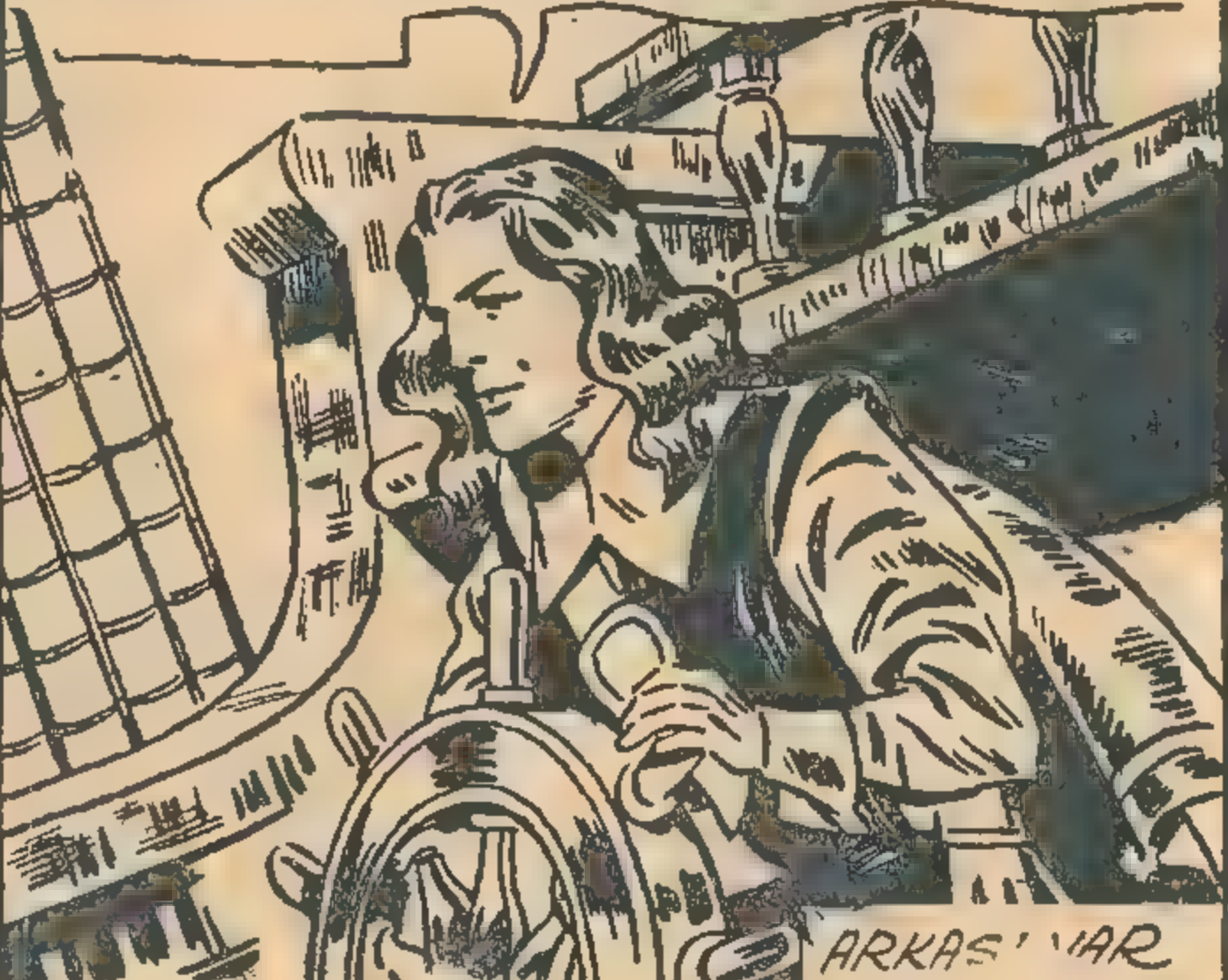
BEN DE BUNU MERAK EDİYORUM YA.. GİDER SORARIZ. ADAM- LARA EMİR VER.. HERKES TOP BA- ŞINA GEÇSİN. BU SEFER BENİM GEMİM ROTA DEĞİSTİRECEK. PEŞİN- DEN GİDELİM..

ESRARENGİZ GEMİ ATMACA REİSİN GEMİSİNDEN DAHA SÜRATLİ İDİ. ARA- LARI GİTTİKÇE AÇILDI.

MESAJINA CEVAP İSTEMİYOR! CEHENNE- MİN DİBİNE GİTSE ONA CEVABINI VE. RECEĞİM.. ADRESİ MALUM.. YEŞİL ZEMİN ÜZERİNE ÜÇ ÇAPA..

ARKAS' VAR

rekete geçmeyi vazife biliriz. Bili sizin şu Viley denilen adamı eskiden tanıdığınızı söylüyor. Size onun hakkında bir tek dürüst sual soracağım Star Viley'in iyi bir tarafını biliyor musunuz?"

Körn başını bir tarafa eğerek düşündü. Sonra ağır ağır, "Valla-hi," dedi. "New York'un sayılı milyonerleri arasındadır. Babası petrolcuların başında gelirmiş. Kendisi meşhur Herington Çeys'in ortağıdır. Zannederseniz buradaki en iyi petrol kuyularından çoğu onlarınmış, değil mi?"

— "Evet, ama ben Viley'in kendisinden, şahsından behsediyordum. Acaba bu adamın karakterinde benim gözümünden kaçmış bir iyi taraf var mı diye düşünüyordum."

Tod samimiyetle, "Eğer varsa benim de gözümünden kaçmış olacak," dedi. "Kendisiyle ilk olarak iki sene evvel Oklahoma'da tanışmıştım. O zamandan beri de muhtelif yerlerde bir iki kere daha karşıma çıktı. Açık konuşmak icap ederse, her karşılaşmamız bana biraz daha az zevk verdi."

Centilmen Ceof ağır ağır başını salladı. "Haklısınız. İlk geldiği günden beri kendisinden bir türlü hazzetmedim. Ama son günlerde artıkfazla kaçmaya başladı. Hele Bili'ne sataşacağını hiç ummazdım. Sizde bizzat Teşekkür etmek için otele gelecektim, ama Bili bu gece buraya geleceğini söyledi. Eksik olmayın."

Tod, "Esağfurullah," diye cevap verdi. "Viley'i yere sermek benim için daima bir zevktir. Ama ben gelmesem de kızınız ne yapacağını bilirdi. Mis Bili doğrusu çok mükemmel bir kız."

Centilmen Ceof'un gözleri gurur ve sevgiyle parladı. "Dürüst kızdır - kendi kendine ve dünyaya karşı dürüst. Adamakıllı tahsil ettiremediğim için ona ancak bu kadar öğretebildim. Ama kadın olduğu için o benim öğrettiklerimden de ileri gitti. Kendi kendine aşırı bir dürüstlük ve adalet düsturu yarattı. Hani eski devirlerde göze göz, cana can' diye bir adalet kanunu varmış. Bili'de aynı öyle düşünür... Viley'e gelince - onun hakkında malûmat istememin sebebi sadece Bili'ye karşı takındığı tavır değildir. Mesele daha mühim. Viley'in ne biçim bir adam olduğunu biliyorum zannetmiştim. Ama bugün öyle bir şey işittim ki doğrusu hayretler içinde kaldım. Bu duyduğum şey Viley hakkında edindiğim kanaate hiç uymuyor. Mr. Tod sizce Star Viley büyük ölçüde - ama çok büyük ölçüde bir hain olabilecek tiyette bir adam mıdır?"

(Arkası var)

KORSANLAR KRALI

No:34

KIYIDAN ATILAN TOPLAR YETMI-YORMUŞ GİBİ BİR İNGİLİZ GEMİSİ DE ATEŞE BAŞLADI.
KORSANLAR KRALI İLE PÖTİ-FOK BİRŞEY YAPAMIYORLAR DI. İNGİLİZ YELKENLİSİ TOP ATIS MENZİLLERİ-NİN DIŞINDA İDİ.

KIYIDAN BİR ME-SALİ... VALİ KOR-SANI CANLI YAKALAMAMIZI İSTİYOR.

TOP ATEŞİNİ KESİN...

İNGİLİZ GE-MİSİ KOMU-TANI YENİ EMİRLER VERDİ.

GÖRÜYORSUN KI HÜKÜMET KUV-VETLERİNE BİR ŞEY YAPAMI-YORSUN. TES-LİM OL.. A DAMLARI-NI KIR DIRM

DON RÜİ.. SEN YAMAN BİR AS-KERSİN.. SENİ TAK-TIR EDİ-YORUM.. AMA BİZİ ANLAMIR-SIN

TOP ATEŞİNİN BİRDEN KESİLMESİ KORSANLARI HAYRETE DÜŞÜRDÜ. KORSANLAR KRALI BUN DA BİR HİYLE SEZDİ.

TESLİM OL SENİ KUR-TARIRIM.

SON SÖ-ZÜ KILI-CIMIN UCU SÖY-LİYECEK-TIR.

ÇOCUKLAR İNGİLİZLER BİZİ CAN-LI CANLI ESİR ETMEK İSTİYOR-LAR NE DERSİ-NİZ ?

HEPİNİZ KORSAN SA-VAS SİSTEMİNE GÖRE YER ALIN

HİP HİP HURRA!

İNGİLİZ GEMİSİ KORSAN GE-MİSİNE YA-NAŞTI.

İNGİLİZ GEMİSİ YANAŞIR YANAŞ. MAZ BÜTÜN KOR-SANLAR HEP BİR-DEN HÜCUM ET-TİLER.

İNGİLİZ GEMİSİNDE KORSANLIK TARİHİNİN EN KORKUNUŞ SAVAŞI BAŞLADI

ARKASI VAR

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES : TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

ABONE : Yıllığı (50 sayı) 12 lira - 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazarı işlerini fiilen idare eden : TAHSİN DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASİMEVİ

GİZLİ VAZİFE !..

BU SIRADA
AUSVİÇTE
KADINLAR
İSTİKBALLE.
RİNİ ACI
ACI BEKLE-
ŞİYORLAR.

64

BİTMEZ TÜKENMEZ EZİ-
YETLER YENİDEN BAŞLIYALAK

BİRYANDAN HÂLÂ YAHUDİ
ESİRLERİ KAMPA GETİRİLİ-
YORDU.

NEYSERİ KEN.
DİMİZİ SOĞUK-
TAN KORUYA-
BİLİYORUZ

ALTINLARIMI
VERİP BİRAZ
DA YİYECEK
BULSAM..

HEP ÜMİT..
HEP ÜMİT...

NE GÜZEL
KUMAŞ...
BU HARPTTE
ZENGİN
OLDUM GİTTİ

BU KÜRK
İLE DE
BİRAZ
TEREYA-
ĞI ALI-
RIM.

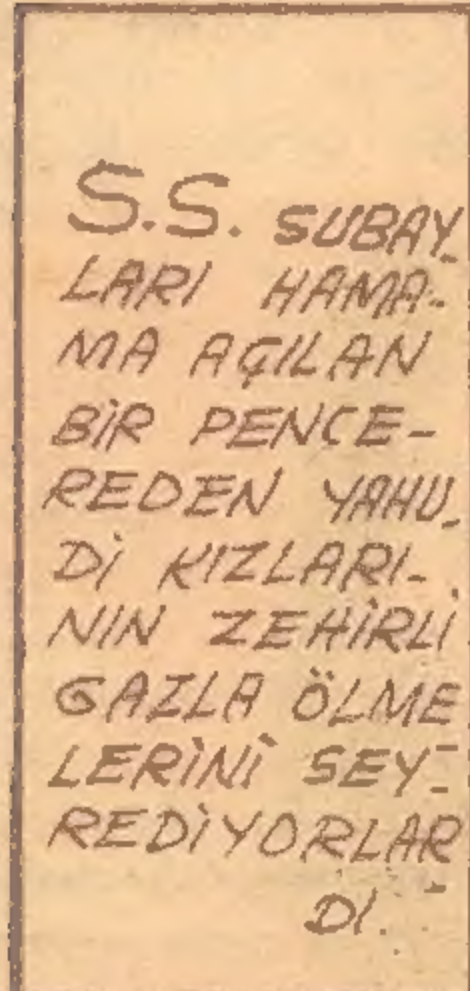
YAHUDİ KA-
DİN VE KIZLA.
RİNİ ŞAVNA
(BANYO) DENİ-
LEN YERLE-
RE SOK-
TULAR

İYİ BURASI.. HER SABAH
SICACIK HAVAYA GİRECEĞİZ.

İMDAT!
İMDAT!

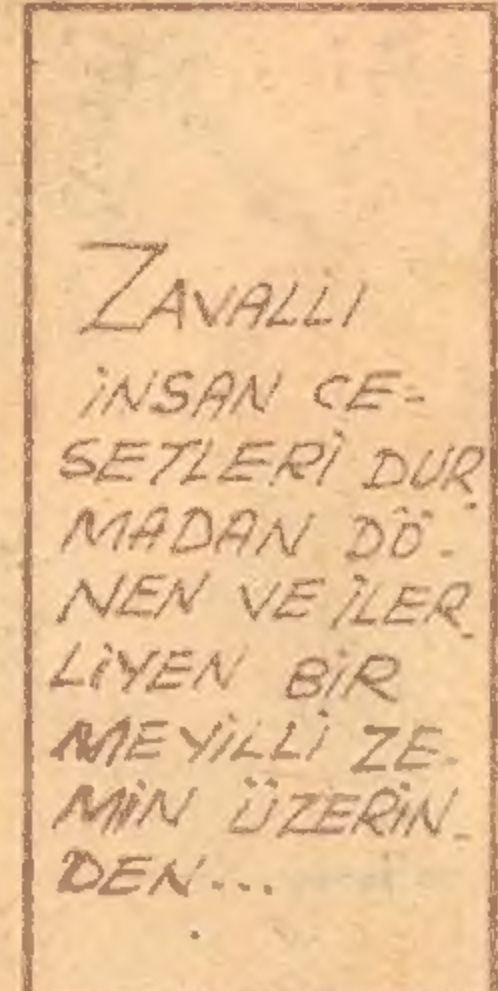
BOĞULUYORUM.

S.S. SUBAY
LARI HAMA-
MA AÇILAN
BİR PENCE-
REDEN YAHU-
Dİ KIZLARI-
NIN ZEHİRLİ
GAZLA ÖLME-
LERİNİ SEY-
REDİYORLAR
DI.

SİNER GİBİ ÖLÜYORLAR HEMEN ÖLDÜLER.

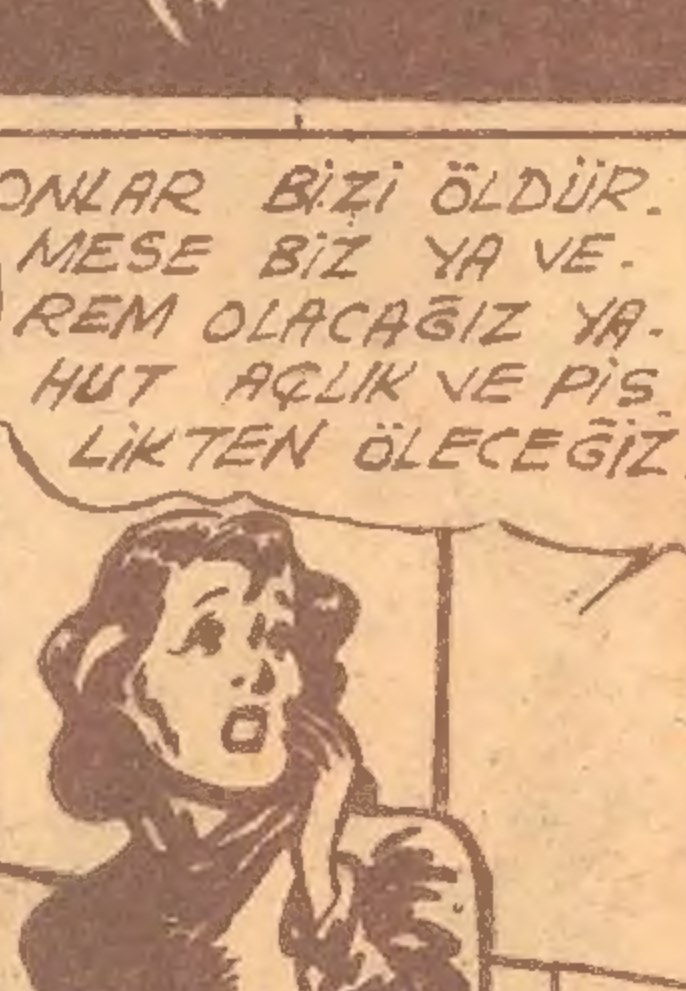
ZAVALLI
İNSAN CE-
SETLERİ DUR-
MADAN DÖ-
NEN VE İLER-
LİYEN BİR
MEYİLLİ ZE-
MİN ÜZERİN-
DEN...

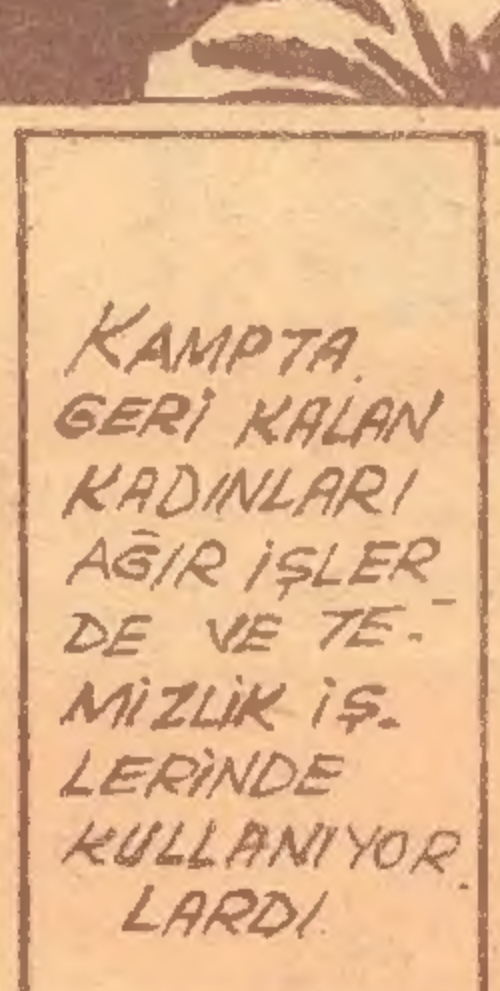
GECE GÜNDÜZ YANAN FIRINA ATILIYORLAR

AN VE ARKA-
DASLARI OLAN
BİTENİ GÖRDÜLER
ALLAHIM SEN BİZİ
KURTAR BU CEHEN-
NEMDEN KURTAR

ONLAR BİZİ ÖLDÜR-
MESE BİZ YA VE-
REM OLACAĞIZ YA-
HUT AÇLIK VE PİS-
LİKTEN ÖLECEĞİZ

KAMPTA
GERİ KALAN
KADINLARI
AĞIR İŞLER
DE VE TE-
MİZLİK İŞ-
LERİNDE
KULLANIYOR-
LARDI

SİLÂHLİ NÖBETÇİLER ESİR-
LERİN DURMADAN ÇALIŞMA-
LARINI SAGLIYORLARDI.

ACABA MİŞELİN NE OLDU
VOLF'U HAKLADI MI? ONU
GÖREBİLECEK MİYİM.

MİŞELİN AUSVİÇE DOĞ-
RU GELİYORDU.

YOLA ÇIKMADAN EWEL BÜYÜK BAS-
LIKLA AHEYECANLI HABERLER VE-
REN BİR GAZETE SATIN ALDI.
Hitler isyan hazırlayan bazı komu-
tanları kursura dizdirmiş..

KURTULDUM.. BENİ
ELE VERECEK KİMSE
KALMADI. ALLAH HEPSİ-
NİN CEZASINI VER-
SİN..

O AKŞAM ESİRLERDEN BİRİ
HEYECANDAN SÖLÜYARAK GELDİ

MAHVOLDUK. ŞU FRIDA
DENİLEN MELUN KARIYI
BAŞINIZA
GÖNDERİYOR-
LAR

ARKASI VAR

İKİ AŞK ARASINDA

GERİNİN GEÇİK-
MESİNDEN İRİ-
DE OKADAR KORK-
MUŞTUR Kİ MİR-
MA OTOMOBİLLE
BABASINI ARA-
MAĞA KARAR VE-
RİR. BOS YERE BÜ-
TÜN KOMİSERLİK-
LERİ HASTANANE-
LERİ DOLAŞTIKTAN
SONRA EVÉ DÖNER
MİRMA EVDE İRİ-
DEYİ YÜZÜNDE
ACAİP BİR İFADE
İLE BULUR..

İRİDE HİÇ BİR ŞEY ÖĞRENEMEDİM.

İNŞALLA POLİSE HABER VERMEMİŞ-
SİNDİR. ÇÜNKÜ BU BİR İSKANDAL
OLUR KATİBESİNE TELEFON ETTİM.
ŞİMDİ NEREDE OLDUĞUNU
BİLİYORUM.

İRİDE, NE DİYORSUN ? SESİNDE Kİ BU
ACAİPLİK NEDEN ?

BABAN SAAT ALTIDA. HER
ZAMANKİ GİBİ DAİREDEN
ÇIKMIŞ. MATMAZEL JOON
PENCEREDEN ONU OTOMO-
BİLİNE DOĞRU GİDERKEN
GÖRMÜŞ. LAKİN OTOMOBİLE
BİNMEMİŞ ÇÜNKÜ ORADA
İÇİNDE SARISIN BİR KIZ
BULUNAN DİĞER BİR KÜÇÜK
BİR OTOMOBİL VARMIS.
ONUNLA BERABER GİTMİŞ-
LER..

MİRMA HIRSLA YERİNDEN FIRLAR

LUREN !

EYET SU SE
UGURSÜZ VE BÜ
SAADE TİMİZİ YIK
YA YEMİN ETMİŞ OLAN
ARKADAŞIN LURENDİR.

PEKİ, ŞİMDİ NE YAPACAKSIN İRİDE.

BEN Mİ ? BANA DÖNMESİ
İÇİN DUA EDECEĞİM VE BEK-
LİYECEĞİM. ŞAYET DÖNERSE...

SAYET DÖNERSE ONU AFFEDE BİLECEK-
MİSİN ? BABAM OLMA SINA RAĞMEN,
SANA ÇEKTİRDİĞİ İSTIRAP İÇİN ONA
KIRILDIM DOĞRUSU..

BEN AFFEDECE-
ĞİM. ÇÜNKÜ ONU
SEVİYORUM. SEN-
DE BİRGÜN
TOMA BÖYLE
YAPARSIN.

BEN İNANÇLA
BEKLEYECEĞİM.

ASLÂ ! ONDAN OKADAR
NEFRET EDİYORUM Kİ GÖR-
MİYE BİLE TAHAMMÜL
EDEMEM. LURENİN ZAPT
ETMESİNDEN KORK-
MUYORMUSUN ?

ARKASI VAR.